

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 276. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ВІВТОРОК, 19-ГО ГРУДНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, DECEMBER 19, 1978 No. 276. VOL. LXXXV.

ВНУТРІШНЯ СИТУАЦІЯ В РУМУНІЇ ПОГІРШУЄТЬСЯ

Бухарешт, Румунія. — Світова преса тепер присвячує багато уваги румунським справам у пов'язанні з існуючим конфліктом президента Ніколаї Чаушеску з Москвою, з країнами Варшавського Пакту, точніше відмові Румунії підписати свій оборонний бюджет, достосовуючи його до бюджетів інших членів того Пакту та підпорядкувати свої військові частини спільному командуванню. У зв'язку з тим, закордонні кореспонденти також зосередилися дещо на внутрішніх справах Румунії, політичних утисках, переслідуванні інакомислячих тощо.

Кореспондент "Нью Йорк Таймсу" Дейвід Анделман пише у числі газети з 15-го грудня ч. р., що не тільки в Бухарешті, але також інших містах Румунії — великі черги за хлібом відчувались браком також інших харчових продуктів, таксівакри одержували тільки 4 галони бензину денно, не говорячи вже про брак інших речей щоденного вжитку, як одяг, хатні меблі, майстерські приладдя, ро-

вери, якими масово користуються населення Румунії, мотоцикли й автомобілі, які все одно є недоступні для пересічного робітника. Все це свідчить про занепад румунської економіки, про що, до речі, згадував для виправдання себе, сам румунський президент Ніколаї Чаушеску на конференції Варшавського Пакту в Москві. Не можна також забувати, — кажуть західні дипломати, — що ситуація у тій комуністичній країні є дуже далека від стандартів, які існують в демократичних країнах світу. На початку листопада ч. р. Міжнародна Амністія звертала увагу, що румунські поліцейні чинники стосуються репресії і навіть тортури супроти політичних в'язнів і тих громадян, які не бажають повністю підпорядковуватися офіційній доктрині Компартії. У Румунії, подібно, як в СРСР, поліцейні чинники засилають деяких політичних в'язнів до психіатричних закладів. До цих закладів попадають вірні різних релігійних пеку-

(Закінчення на стор. 7)

В Елленвілі відбудеться Студійний семінар для молоді

Під час відвідин у "Свободі". Сидять справа: Роман Зварич, мгр Осип Рожка і ред. Володимир Левенець

Джерзі Сіті, Н. Дж. (В. Л.) — "Піднесення політично-ідеологічного рівня української студентської молоді і національне поглиблення національної гордості з приналежності до української спільноти є нашою основною метою", — заявив мгр Осип Рожка і Роман Зварич, організатори Студійного семінару, які з рамені Крайових Управ Спільки Української Молоді в Америці і Товариства Української Студентської Молоді ім. Миколы Левицького, у середу, 13-го грудня ч. р. відвідали Видавництво "Свобода" і поділилися з редакторами своїми планами. Головною метою відвідин цих двох студентських і студентських діячів було заохотити всю українську студентську молоддь до участі в Студійному семінарі, без огляду на приналежність до тієї чи іншої організації, чи студентського товариства, "бо ціль у нас одна", — заявили ініціатори.

Семінар відбудеться на Оселі СУМ в Елленвілі, Н. Й. від 26 до 31-го грудня ч. р. Увечері 31-го грудня у великій залі новобудованої світлиці буде зустріч Нового Року і товариська забава.

Керівником семінару буде мгр О. Рожка, а ідеологічно-програмовим референтом Р. Зварич. На семінарі будуть виступати наступні основні доповіді: "Розвиток української політичної думки" — мгр О. Рожка; "Рух та ідеологія українського націоналізму" — д-р Петро Мірчук; "Концепція Української Національної Революції" — Р. Зварич; "Українська національна культура та її роль у визвольній боротьбі" — д-р Богдан Стебельський; "Українська зовнішня політика" — мгр Борис Пота-

пенко; "Сучасний рух спротиву в Україні" — д-р Аскольд Лозинський. Заплановані також інші доповіді, між ними, мгра Саєна Гановського, д-ра А. Бедрія та інших лекторів.

Поодинокі учасники можуть приготувати і привезти зі собою матеріали на спеціальні теми, що їх зможуть використати під час ділового семінару. Цьогорічний Студійний семінар відбуватиметься у загальних рамках Інституту Суспільно-Політичної Освіти (ІСПО), керівником якого є проф. д-р Григорій Васкович. Поодинокі доповіді прелегентів-інструкторів опісля будуть опубліковані, а також буде видана одностороння з нагоди семінару. До речі, подібні Студійні семінари відбуваються рівночасно в Бельгії на оселі "Франкополе" і на оселі СУМ "Верховина" біля Монтреалу, Канада.

"Студенти світу представляють собою велику потенційну силу і мають вплив на формування зовнішньої і внутрішньої політики своїх держав", — відмітили представники СУМ і ТУСМ-у в розмові з редакторами. — "але для цих великих завдань вони мусять відповідно приготуватися. Метою семінару власне є дати підставу знання українським студентам, бо вони завтра стануть у провіді українського політичного, громадського і молодечого зорганізованого життя на поселеннях у країнах вільного світу".

Організатори просять зацікавлених негайно зголошуватися в канцеляріях Крайової Управи СУМ і ТУСМ, телефонуючи на числа: (212) 477-3084, або (212) 674-1590.

ГРОМАДА МЕТРОПОЛІТАЛЬНОГО НЬО ЙОРКУ ВІДЗНАЧИЛА ЮВІЛЕЙНІ РІЧНИЦІ ВИДАНЬ УНСОЮЗУ БЕНКЕТОМ І ПАНЕЛЕМ-ЗУСТРІЧОЮ З РЕДАКТОРАМИ

ПАНЕЛЬ-ЗУСТРІЧ

Нью Йорк. — Минулої п'ятниці, 15-го грудня, тобто, напередодні Ювілейного Бенкету, яким відзначено ювілейні річниці появи періодичних публікацій УНСоюзу: 85-річчя "Свободи", 45-річчя "Українського Тижневика" та 25-річчя дитячого журналу "Веселки", тут, заходами Управи Спільки Українських Журналістів Америки (СУЖА) та Літературно-Мистецького Клубу, у приміщеннях цього Клубу відбулася панель-зустріч із редакторами видань УНСоюзу, де переглянуто минулий шлях цих видань, обговорено сучасний стан і продискутовано майбутнє цих пресових органів, які українські преси у вільному світі взагалі.

Після відкриття панель-зустрічі інж. Тарасом Грицаєм, головою Літературно-Мистецького Клубу, ред. Ольга Кузьмович, голова СУЖА, яка вела програмою цього вечора, у короткому вступному слові згадала свої перші відвідини в редакції "Свободи" в серпні 1949 року, розмову з тодішнім головним редактором д-ром Лукою Мишугою ще у старих і тісних приміщеннях видавництва, відтак описала свою минулотижневу візиту в нових і просторих приміщеннях В-ва "Свобода", зазначаючи, що протягом цих майже 30 років не тільки наступили зовнішні зміни, але й внутрішні, бо стільки редакторів, публіцистів, науковців пройшло через редакції трьох періодичних видань УНСоюзу, скільки ідей, думок, інформації, аналізів появилось на сторінках "Свободи", "Українського Тижневика" і "Веселки".

Привітавши присутніх серед численної публіки довголітнього головного редактора "Свободи" Антона Драгана і сеньйора ук-

раїнських журналістів Івана Кедрина-Рудницького, члена Екзекутивного Комітету і Головного Уряду УНСоюзу та всіх гостей, ред. О. Кузьмович представила членів панелю, редакторів трьох періодичних видань, а саме від "Свободи": редакторів Зенона Снігала, Любова Колесенку, Василя Терешаківця, Володимира Левенця та Євгена Федоренка (згідно з роками праці у виданнях УНСоюзу); від "Українського Тижневика": Ігоря Дяблугу та Рому Сохан-Гадзевича і від "Веселки" проф. Володимира Барагуру, який редагує цей дитячий журнал від самого початку, тобто протягом 25 років.

Відтак члени панелю займалися становити, тобто висловлювали свої думки і дискусували над такими питаннями: головні завдання трьох періодичних видань УНСоюзу в минулому і під сучасну пору; іновачі, які наставили продовж років, інші ділянки видавничої діяльності як книжки українською і англійською мовами тощо; справа інформації про події в Україні та аналіз цих подій і процесів; контакт згаданих трьох пресових органів з громадою; питання майбутності української преси у вільному світі взагалі.

Панелісти у своїх відповідях-дискусіях виділяли світла і тіні минулої і сучасної діяльності видань УНСоюзу, а щодо майбутнього, то ствердили, що хоча можна передбачувати певні проблеми, які проявлятимуться з різних причин, то якщо ціла українська громада протиставитиме їм асиміляційним тенденціям і активно включиться в процес збереження української ідентичності на поселеннях, то вдержити українська преса, яка не

(Закінчення на стор. 7)

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

Нью Йорк. — Біля 200 осіб, серед них члени Головного Уряду УНСоюзу та представники Відділів Метрополітального Нью Йорку, парохі місцевих церков і провідні члени крайових і місцевих організацій, — взяли участь у Ювілейному Бенкеті з нагоди 85-річчя "Свободи", 45-річчя "Українського Тижневика" і 25-річчя дитячого журналу "Веселка", який відбувся тут у суботу, 16-го грудня, в готелі Рузвельт. Під час бенкету Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу вшанував колишнього довголітнього головного редактора "Свободи" і тепер редактора-емерита Антона Драгана. У признанні за його 33-річну працю у "Свободі", в тому 23 роки на пості головного редактора, д-р Іван Фліс, головний пресдиректор УНСоюзу, вручив йому п'ятак-відзначення і золотий годинник.

Бенкет відкрив голова спеціального підготовчого Комітету д-р Іван Серант і передав його даліш вєленню мгр-ові Іванові Винникові, який попросив пароху української католицької церкви св. Юра, о. д-ра Володимира Гавліка, ЧСВВ, до переведення молитви. У дальшому мгр Винник представив гостей за почесним столом, у тому членів Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу — д-ра І. Фліса, заступника головного пресдиректора Марію Душник, головного секретаря Володимира Сохана, головного касира Улану Дячук, головного організатора Василя Ореховського та членів Головного Уряду — контролера проф. Івана Телюка і радних Миколу Хоманчука та д-ра Аскольда Лозинського. Крім численних Відділових урядовців та представників орга-

нізацій, в тому нового ексекутивного віцепрезидента УККА і головного пресдиректора СУК "Провінція", о. Роберта Москаля, мгр Винник представив почесних членів Головного Уряду УНСоюзу, колишнього головного пресдиректора Йосипа Лисогора і колишнього головного секретаря д-ра Ярослава Падюха, присутніх редакторів публікацій УНСоюзу та працівників адміністрації і друкарні В-ва "Свобода" та сеньйора українських журналістів і колишнього члена редакції "Свобода" І. Кедрина-Рудницького.

Головну промову вголосив ред. А. Драган, на світлоуючи головні завдання періодичних видань УНСоюзу в минулому й сучасному та їх вклад у розвиток українського організованого життя в ЗСА, Канаді та інших країнах вільного світу. Про досягнення публікацій УНСоюзу в цій діяльності та їх роль у збереженні української ідентичності та постійній допомозі українському народові в його боротьбі за волю й незалежність говорив коротко д-р Фліс перед врученням відзначення ред. Драганові.

Привіти за нагоди ювілеїв зложили: мгр Іван Базарко, адміністративний директор УККА й новообраний президент СКВУ на другу половину 5-річної календлі; інж. Євген Івашків, голова Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій (Відділ УККА Метрополітального Нью Йорку); ред. Орест Пятляр в імені СУЖА та М. Хоманчук в імені Окружного Комітету УНСоюзу, якого він очолює. У привітах відмічено вільну роль видань УНСоюзу в розвитку

(Закінчення на стор. 7)

ЗСА І КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ ВСТАНОВЛЯЮТЬ ДИПЛОМАТИЧНІ ЗВ'ЯЗКИ

Президент Джиммі Картер

Вашінгтон. — Проголошення встановлення дипломатичних зв'язків між ЗСА і комуністичною Китайською Народною Республікою від 1-го січня 1979 року викликало в загальному позитивну реакцію лідерів західного світу, хоч деякі з них, як і консервативні кола в ЗСА, висловили заурядовані одночасним зрівнянням дипломатичних зв'язків з Національним Китаєм на Тайвані.

Як відомо, про встановлення дипломатичних зв'язків між Вашингтоном і Пекіном повідомили урядові комунікати в п'ятницю, 15-го грудня, президент ЗСА Джиммі Картер і прем'єр-міністр КНР та лідер Компартії Гуа Куо-фенг. Згідно з комунікатом, офіційні дипломатичні зв'язки між Вашингтоном і Пекіном будуть встановлені з 1-го січня 1979 року, а в березні відбудеться виміна амбасадорами. Під кінець січня до Вашингтону прибує заступник прем'єр-міністра КНР Тенг Сяопінг на офіційні відвідини.

У зверненні до американського народу, президент Картер заявив, що встановлення дипломатичних зв'язків з Пекіном — це "остаточне історичне домовлення", яке є кульмінаційною точкою процесу, що його започаткував ще в 1972 році президент Річард Ніксон відвідинами комуністичного Китаю і зустріччями з Мао Тсе-тунгом і Джоу Ен-ласем.

"Визнаючи один уряд Китаю, ми визнаємо звичайну дійсність. Зміна, яку я сьогодні проголошую, буде корисною на довгу мету для американського й китайського народів і, я сподіюся, для народів цілого світу", — заявив президент Картер.

В окремому зверненні до населення Тайваню, президент Картер сказав, що він не змінив своєї позиції щодо Тайваню, який він вважає суверенною державою, і що він не змінив своєї позиції щодо Тайваню, який він вважає суверенною державою, і що він не змінив своєї позиції щодо Тайваню, який він вважає суверенною державою.

Прем'єр Гуа Куо-фенг

дент Картер запевнив, що ЗСА надалі будуть вдержувати з ним "культурні, торговельні та інші неофіційні зв'язки". Це включало доставу зброї, проти чого Пекін не протестує.

"ЗСА надалі зацікавлені в мирній розв'язці питання Тайваню і сподіюється, що це питання буде розв'язане самим народом", сказав в окремішній заяві.

Але твердження президента Картера у спільному комунікаті, що "існує тільки один Китай, а Тайвань є частиною Китаю", сильно занепокоїло населення Тайваню і вже в суботу, 16-го грудня, відбулися демонстрації в Тайпєй перед американською амбасадом.

Крім Тайваню, з гострим засудженням цієї дипломатичної іновачі ЗСА виступили офіційні речники Ізраїля, які заявили, що зрівняння дипломатичних зв'язків з Тайванем змушує Ізраїль до основної перевірки відносин із ЗСА та їх здібність додержуватися підписаних угод.

Рівнож негативною була реакція офіційних кіл Совєтського Союзу, який, згідно з пресовими повідомленнями агентства ТАСС, вбачає у встановленні дипломатичних зв'язків між Вашингтоном і Пекіном загрозу у формі осі Вашингтон-Токіо-Пекін.

У ЗСА першим, що гостро скритикував зрівняння дипломатичних зв'язків з Тайванем був республіканський сенатор Беррі Годвотер з Арізони. Він назвав це "походом у спину Тайваню, одному з найвірніших приятелів нашої країни".

Натомість колишній президент Джералд Форд висловив підтримку президентові Картеру.

Ген. Торріхос відійшов з політичної арени Панами

Панама. — Ген. Омар Торріхос Геррера, який ще донедавна стояв в центрі уваги цілого світу у зв'язку з переговорами в справі Панамського каналу, зрештувавши з посту президента Панами і майже щодено відійшов з політичної арени, передавши владу групі молодих технократів ще 11-го жовтня ч. р., після ратифікації договору з ЗСА.

Вправді, Торріхос надалі займає дуже важливий пост голови Національної Гвардії, що дає йому добрий вихідний пункт у політичних розгарах у панамських урядових колах. Все ж таки його відхід з політичної арени вніс заколот у ряди політичних діячів Панами, які досюгді не можуть дошукатися причин самозйоліяції Торріхоса. Деякі з них вважають, що Торріхос відновив свою діяльність, бо недовго до його резигнації він скасував заборону активності політичних партій, яку він був встановив з приходом до влади ще в 1968 році, в наслідок чого заснувалася Демократично-Революційна партія з популістично-лівою забарвленням. Крім цього, під натиском Вашингтону, Торріхос дозволив кільком політич-

ним лідерам повернутися з екзилу. Тому незрозумілим для політичних обсерваторів є теперішній застій в політичній активності. Деякі з них пояснюють це тим, що перші вільні вибори в Панами мають відбутися швидко в 1984 році, отже тепер зазвичайно будь-яку політичну активність.

Містерія навкруги особи Торріхоса викликає різні здогади в Панами і за кордоном, включно з тезою, що він відійшов від влади згідно з секретним домовленням з Вашингтоном ще перед ратифікацією договору щодо панамського каналу. Бо його становище як військового диктатора сильно несторожувало публічну опінію в ЗСА. Деякі обсерватори переконані, що Торріхос повернеться на політичну арену недовго перед запланованими виборами в 1984 році, коли має бути встановлена демократична система і що він буде кандидатом на найвищий пост. Ці обсерватори вказують на відносну молодість вік Торріхоса, якому швидко 49 років, і на факт, що його наслідник на пості президента Панами, 38-річний Арістідес Ройо, постійно консультується в Торріхоса в усіх справах.

Закінчено черговий етап праці над українською в Конгресовій Бібліотеці

Вашінгтон (ОУПС). — Заключено народною проф. Яр. Рудницького з д-ром Д. Кравцом і д-ром П. Горєцьким 21-го листопада ч. р. закінчено тут перший рік праці над оглядом української в Конгресовій Бібліотеці. У часі наради зроблено підсумки з проробленої праці над збиранням матеріалу в рр. 1977-78 та намічено напрямки для наступного рапорту в цій справі, що

має появитися з кінцем вересня 1979 р. Статистичні дані до кінця 1978 р. опрацьовує п. Василь Надрага. Вони будуть включені в рапорт і рекомендації проф. Рудницького. Все ж провізоричний облік українських книжок, періодиків, мікрофільмів і т. п., вказує вже тепер на те, що Конгресова Бібліотека — найбільше книгозбирання українців в вільному світі.

Британський уряд отримав вотум довір'я

Лондон, Англія. — Британський уряд прем'єр-міністра Джеймса Каллагана вдержався при владі, одержавши вотум довір'я тільки кількома голосами більшістю. За висловленням довір'я голосувало 300 послів Палати Громад, а проти 290. Вислід цього голосування не гарантує довготривалості уряду Каллагана, але дає йому можливість залишитися при владі бодай ще кілька місяців, щоб за той час солідніше підготуватися до чергових парламентарних виборів, які, як твердить Каллаган, відбудуться на весні 1979 року.

Одержавши вже другий раз вотум довір'я, уряд втратив, однак підтримку послів в іншій справі, а саме щодо економічних санкцій. Досі прем'єр Каллаган мав право покарати кожне підприємство, яке без дозволу уряду, підвищувало б платні робітникам більше ніж на 5 відсотків. Таким спосо-

бом уряд мав спроможність здержувати інфляцію і держати економіку на відповідному рівні. Тепер Палата Громад зажадала зліквідування цієї санкції, вважаючи її незаконною і антидемократичною. Багато членів Палати Громад не погоджуються з деякими потягненнями свого прем'єра, хоч належать до тієї самої Робітничої партії, але все одно голосували за вотум довір'я для уряду, не бажаючи мабуть бути причинниками урядової кризи і нових парламентарних виборів у зимових місяцях. Каллаган одержав також декілька голосів від менших політичних партій. На пресовій конференції він заявив, що Палата Громад обмежила деякі повноваження уряду, але він намагатиметься, у безпосередніх переговорах з підпримствами і робітничими спілками вдержати 5-відсотковий підвищення, а тим самим зберегти вартість англійського фунта.

Молодь з МекАду виконає Різдвяну програму

МекАду, Па. — У п'ятницю, 22-го грудня ч. р. вполудне, в стейтовому капітолію в місті Гарісбург, з Різдвяною програмою перед сенаторами і конгресменами виступлять: танцювальний ансамбль під керівництвом Миколи Бойчука і юнацький хор, який виконуватиме колядки під диригентурою о. Богдана Левицького. Виконавці — тобто хор і Танцювальний

ансамбль — створені при парафії української католицької церкви Покрови Пречистої Діви Марії в МекАду. У понеділок, 25-го грудня ч. р. — від год. 10-01 до 11-01 ранку на хвилях радіостанції в Гейзельтоні передаватиме Службу Божу, що її відправити в цій же місцевій українській католицькій церкві о. Іван Коваль.

ЗСА протестують проти рішення ОН щодо розподілу допомоги

Нью Йорк. — Уряд ЗСА гостро заперечує проти рішення однієї з комісій Об'єднаних Націй включити Палестинську Визвольну Організацію (ПЛО) у процес розподілу допомоги економічно недорозвиненим країнам, загрожуючи відтягненням фондів від т. зв. Програми розвитку, що нею адмініструють ОН.

до обмеження, а то й шкловитого замороження фондів ЗСА в що та інші програми ОН. Речники Білого Дому заявили, що рішення ОН є наявною спробою підняти престиж ПЛО на міжнародній арені, що є неспівмірне з терористичною активністю цієї повстанської організації.

Конгресмен Лестер Волфф з Нью Йорку висловився ще гостріше, коли він заявив публічно в четвер, 14-го грудня, що Конгрес може заморозити всі фонди ЗСА для ОН, коли 46-членна рада, яка завідує програмою допомоги ОН, не виключить ПЛО з процесу рішення.

У міжчасі речник ПЛО, Гасан Абдель Рагман, заявив, що його організація вже планує представити ряд пропозицій щодо удрінення допомоги деяким країнам. ПЛО не користується безпосередньо з допомогою ОН, але часто фонди скеровуються до тих арабських країн, в яких є великі скупчення палестинців.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (позачасно): Любомир Колесняк, Володимир Левицький, Зенон Сніжик, Василь Тершаковський (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії) і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1130 of Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1978

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Зрада” Чаушеску

Відмова Румунії підвищити свій оборонний бюджет на вигоду Москви, дорівнюючи його до бюджетів інших держав Варшавського Пакту, і заява румунського президента Ніколаї Чаушеску на конференції цього ж Пакту, що Румунія не бажає підпорядковувати своїх військових частин „чужим генералам”, викликали досить емоційну атмосферу не тільки в Союзному Союзі, але також в інших країнах Східної Європи. Брежнєв, наприклад, розмовляючи з речниками американського уряду і бізнесменами, підкреслював, що не зважаючи на те, чи це комуś подобається чи ні, СССР і держави Варшавського Пакту змінюватимуть свою оборонну систему, протиставляючи таким способом тим силам на Заході, які, мовляв, змагають до послаблення політики детанту і до розпалення нової холодної війни між „капіталістичними країнами і державами соціалістичної співдружності”.

Правда, конфлікт президента Чаушеску з кремлівськими верховодами не є ніякою новою для політичних спостерігачів і коментаторів, а головним чином знавців підсоветської проблематики. Новим є тільки поглиблення існуючого конфлікту, і виразна, а тим самим голосна, відмова Румунії підпорядковувати зарадженню Кремлю. Чаушеску вже 10 років тому практично доказав, що румунська армія і армія Варшавського Пакту — це не одне й те саме, бо румуні не брали участі в інвазії на Чехо-Словаччину в 1968 році, як теж на румунській території не відбувалися маневри військ цього Пакту й навіть советські військові частини не одержували ніколи дозволу проходити через румунську територію. Мало того, Чаушеску, разом з іншими державами світу, засуджував тоді інвазію, маніфестуючи таким способом незалежність своєї закордонної політики від Москви. Інші випадки, які наступили одразу, підтверджували цей незалежницький напрям Румунії. Зрештою, офіційне визнання Ізраїля, гостинне привітання в Румунії голови китайської Комуністичної партії Гуа Кун-фенга, схвалення мирової політики єгипетського президента Анвара аль-Садата, відвернення тісних зв'язків із З'єднаними Штатами Америки і рядом інших держав світу, — це наглядні приклади самостійних зйомів румунської закордонної політики, які кількиразово буди вже критиковані Москвою і її сателітами.

„Конфлікт Бухаресту з Москвою самозрозуміло викликав помітний резонанс також в країнах комуністичного світу, які покищо зберігали відношення „на консультацію” своїх амбасадорів і збоку в Румунії румунське національне свято 60-річчя об'єднання Румунії. Це сталося, мабуть, так знову з виразного доручення Кремлю з метою стосувати пресію на „непокірного” Чаушеску та створювати психологічну атмосферу для есентаційних пізніших акцій комуністично-московських імперіалістів проти Румунії.

Є ще один аспект цієї справи, який напевно брали під увагу кремлівські верховоди. Вони боялися, щоб „схизма” Чаушеску не перекинулася, немов заразна хвороба, на інші сателітні країни, де життєвий стандарт є на дуже низькому рівні. Мотивацією Чаушеску у відмові підвищити румунський оборонний бюджет власне було його намагаючись підняти жеттєву стопу власного народу і дивинути румунську легку і важку індустрію бодай у XX сторіччя. Ця відвага румунського керівника напевно була прийнята з подивом і задріткою керівниками інших держав, членів Варшавського Пакту, які разом з ним недавно засідали в Москві. Зрештою, один з представників східноєвропейської держави, який не бажав бути названим, заявив представникові „Нью Йорк Таймсу” в Москві, що його країна напевно пішла б шляхом Румунії, але таке потягнення викликало б чималу реакцію советських керівників.

На Заході відповідно оцінили поступування Чаушеску. Президент Картер вислав до Бухаресту свого представника в особі секретаря скарбу Майкела Блументаля із запевненням, що ЗСА дадуть Румунії повну моральну і політичну підтримку в суперечці з СССР, не кажучи вже про матеріальну допомогу. Деякі політичні коментатори висловили думку, що поїздка Блументаля може спричинити протилежне до сподіваних наслідків, але усі погоджуються з тим, що ЗСА не могли поступити інакше, бо цього вимагала рация американської закордонної політики.

Михайло Кушнір

СЛОВО ДО МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛЮДИНИ

Ми мешкаємо в країні, в якій погляди на проблеми освіти, формування, здебільша відмінні від поглядів, що переважають перед війною на західноукраїнських землях, а до двадцятих років на всій українській території. В Україні освіта була мірою суспільного становища: людина, що скінчила університет — це була людина, приналежна до горнішої суспільної верстви. Існував в Україні певного роду мій матури, як університетського диплома: цей диплом був немов чимсь у роді цього, чим була нобілітація в давніх часах, чимсь в роді визнання шляхтичів. Натомість в Америці, нормально, університетський диплом — це тільки шляхом до зобуття джерела заробітку, це „training”-ом, що вишколює до високо спеціалізованого й даючого добрі заробітки ремесла.

Обидва підходи до проблеми освіти є помилковими, але з обох, то вже радше український підхід був правильнішим. Будь-що, в ньому було хоча дещо безкористовності і коли вже ж у відношенні до останньої цілі освіти, то прийнятним до її складових частин. Український матурист не питався, навіщо кажути йому вивчити історію, читати Платона, Цицерона чи „Слово про Ігорів похід”. Просто про Ігорів похід! „Слово про Ігорів похід” було важливо, що освічена людина повинна її речі знати. Натомість пересічний американський „матурист” питається відразу: до чого буде мені це потрібне? Що буду мати з цього?

Очевидно, освіта — образуюча не ґрунтується на цьому, щоб опанувати якусь умілість, що буде мені потрібна в практичному застосуванні. Не ґрунтується теж на вписанню до касті шанованих, сідних подиву й привілеїваних людей. Історія освіти — образуюча є виявлена виразно в історичній назві: освічена, образована людина, це людина ум, якої одержав новий образ, новий кшталт.

Освічена людина, це людина, в душі й умі якої засяє зерно мудрости. А мудрість не є реч, що її можна було б виміряти практичними вислідами. Мудрість, це певна глибина, це певна ширина овідів. Це теж дріжджів, що ферментують, що побуджують до творчості, до самостійного спостерігання світу, до незалежності й ретельності в осядах і оцінках. Мудра людина може, очевидно, принести собі й іншим безпосередню практичну користь, але це аж ніяк не є правилом. Дуже часто її мудрість приносить практичні висліди за сто років. Або приносить практичні висліди посереднім способом, шляхом безкорисним

впливом, деколи ненамірним, але випадковим, або навіть неусвідомленим, але успішним і глибоким — на спосіб мислення і поступування інших людей.

Мудра людина була б деколи багатою і впливовою людиною, але це аж ніяк не є загальним явищем. Деколи вона ходить у дірках чоботів, деколи вмирає у захисті для старців. Освіта й мудрість та багатство й суспільна позиція — це речі, які можуть, але не мусять йти вкупі. В початках середніх віків наймудрішими й найосвіченішими були ченці. Це вони зберегли в бурхливих часах доробок європейської цивілізації. А все ж, такі це були люди вбогі, що ходили босоніж і в поті чола, працують з добували свій хліб насущний. Вони не мали з своєї мудрости матеріальної користі, не належали теж до горнішої й впливової суспільної верстви, до тієї верстви князів, бояр і дідів, які деколи були анафетами. Св. Павло репрезентував найвищу вершину освіти своєї епохи, зарівно грецької, з філософськими основами, як і жидівської, спертій на Святих Письмах, а однак він заробляв на прожиток як ремісник, шиючи шатра. Відомий новітній філософ Жид Спіноза, був з професійно ремісником, шифувальником діамантів. Небоязливо великий філософ мусить бути професором університету, неоязвкою політичний мислитель мусить бути членом уряду чи амбасадором.

У давніх часах університет служив передусім — освіті-образуванню. Це значить засіванню зерна мудрости в умах студентів. Але він пройшов в останніх поколіннях велику еволюцію: став у великому ступні школою, що підготувала високо спеціалізованих ремісників. Це й спричинило, що в розумінні загальної дещо затерлося поняття про це, що є освітання. Але це не змінює факту, що освітання є по-старому тим, чим було. І що світ по-старому потребує образованих людей.

Потребує може навіть більше, ніж раніше. Бо живемо в епоху, в якій ціла будова світу й цивілізації трясеться в основах, і щоб крізь цю буремну епоху щасливо-перевести людину, треба незвичайно багато мудрости.

(Продовження буде)

БАТЬКИ! Задлять замолоті вимаші дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб завантажити їх кращу будучність, в нашій громаді у великому світі нового світового гелена!

Степан Галамай

ВОНИ САМІ ПРО СЕБЕ

Ця стаття відрізняється від інших як своїм змістом, так теж її підходом до теми. За змістом вона торкує міжнародно торговельно, а зокрема питання технічної допомоги ЗСА до СССР. І підхід тут інший. Цим разом спіраємося на тому, що про себе рішення сказати керівне ядро „штабу світової революції”. Звідси й такий наголовок: „Вони самі про себе”.

Це ніяк не означає, що ми прийматимемо „на слово”, сліпо повіримо всім твердженням хитрого ворога. Адже „вони” пильно лобують, щоб не проговоритись, щоб не сказати „чогось зайвого”. Матеріали до статті взято з писань експертів Держплану, а подальше їх тут татож за американськими економічними журналами.

Настрилю і без упину, не від сьогодні, а від років плянники Держплану шукали (і ще шукають) хоча б одну ділянку в господарстві, де пощастило б підбити статистику так, щоб похвалитись, що СССР „наздогнав” Америку. І знайшли вони таку ділянку: це видобуток нафти й земного газу.

Та при цьому важливе питання технології, тобто машин і приладів для верчення продукуювання всього роду рур, помп тощо. За цією технологією завжди советські фахівці зверталися до західних, зокрема до промисловців в ЗСА. У 1960 році НАТО (Держави Північно-Атлантичного Пакту) заборонило Західній Німеччині експортувати до Советського Союзу широкі рури (діаметром 1020 міліметрів). В недовгому часі, як твердить Юрій Боксерман, один з спеціалістів Державного Комітету Плянвання, СССР провів конструкцію проводів тах, що на час досягали газ з Центральної Азії до Уралу. Але ж таке ембарго (заборона вивозу) принесло значні втрати купівлі і промисловцям Західної Німеччини.

З другого боку СССР побудував труби ще ширші, як ті з Німеччини (це з метою „перегнати” капіталістів), тобто діаметром 1420 міліметрів.

Прикладом того, що не заважаючи на те, зв. „стратегічний список НАТО”, тобто заборонених матеріалів вивозити до СССР, СССР зміг встановити чіпак розвинути могутню нафтову, видобувну індустрію, мають служити за даними Держплану такі цифри: коли відношення видобутку нафти СССР до Америки було як 10:70 в 1950 році, то це відношення за 10 років змінилось в користь СССР і вже в 1960 році воно було як 10:23. Мовляв, це сталося тому, що СССР вже менше спиравався на приладдя, устаткування, необхідного при

вертінню, видобуванню нафти та газу, а натомість випрокував власну „технологію”. Ще більше, в році 1974 Советський Союз вже „перегнав” Америку і тепер видобуває набагато більше нафтової ропи і газу від ЗСА.

Приблизно від 1970 року три європейські країни переконались (ми не повинні забувати, що тут ми передаємо советський погляд), що і так советська видобувна промисловість розвивається швидкими темпами, а тому Франція, Англія й Німеччина рішили активніше включитись в торговельно технологічний приладдя, потрібний при експлуатації нафтової ропи і газу в СССР і тому ж три країни за час від 1971 до 1975 рр. продали цілі „технології” на суму 10 мільйонів рублів. Америка продовжувала відмовлятися від торгівлі „технологією” і тільки за 1974 рік продавала того потрібного машинноустаткування вартості лише на 250 000, тобто на одну четверту мільйона рублів.

Та в тому то році саме, як згадало СССР видобував природного газу й нафти більше як ЗСА. Так отже, як міркують советські фахівці з Держплану, стало наглядним, що Америці не вдалось зупинити швидкого зростання советської нафтової і газової індустрії. У 1975 році американські фірми, такі, наприклад, як Дрессер Індустрі, продали тих сверлильних і машин на суму 36 мільйонів рублів, що однак не задовольняє советських плянників і вони тріах з жалем констатують, що це тільки становить 17 відсотків всього ввозу такого приладдя, вивозування, устаткування, що його в той час мусів імпортувати СССР. І хоч тут, старим звичаєм, ці советські експерти не подають який же був, високий увесь імпорт устаткування, потрібного для вертіння за нафтою і газом, то ми можемо на підставі відсотків 17 приймати, що в тому році СССР ввів „технології” на 211 мільйонів вартості.

В 1977 році такий імпорт різнявся сумі 126 мільйонів рублів, з чого на 21 мільйон закуплено в ЗСА. Советський Союз здійснює роллю покупця, але й продає головню для т. зв. соціалістичних країн, так, наприклад, в роках 1965-1977 СССР продав машин, устаткування, приладів для геологічного обслідування терену на 890 мільйонів рублів і водночас закупив від західних капіталістів приладдя вартості 734 мільйонів рублів.

Один з советських авторів покладається на статистику в лондонській газеті (Закінчення на стор. 7)

Іванна Савицька

СВЯТИЙ МОГО ДИТИНСТВА

(З МОГО ВІКНА)

Святий Миколай, у спогадах мого дитинства, з'являвся у Лемківському селі оповитий містичною легендою.

Ніхто ніколи не бачив його таємничого приходу, і на білому чистому сніжку не лишив св. Миколай жадних слідів.

Не чути було тоді музики срібних дзвіночків, бо „Рудольф, із червоним носом” сновивав по американських хмарах, а в нас на Лемківщині, з'являлися (хоча невидимо) білі ангели, і в святість тієї мислери, я вірила ширі до восьмого року життя.

Дарунків св. Миколай не давав. Горішки, фіги і яблука, що їхній небесний смак пам'ятаю донині. Св. Миколай з медяника теж мусів бути в подарунок і його мерехтливий ризик, ліплені з цукру, я обгрізала раз за разом.

Лялька, чи клешики лежали тут же, біля ліжка, бо не вмішувалися під подушку, а „Зоряний Хлопчина” і „Пригоди Юрчика Кучер'явого” шепеліли обгортками, що їх перегортала удосвіта, спрагнена нових книжечок.

Ще й посьогодні чую шепелі паперу і дотепер шовкових шнурочків, що ними св. Миколай так ніжно і тепло в'язав мої подарунки.

Цей був найкращий вік, вік дитини, в якому сирість життя ще не існує, а тільки існує казка, що неохотється жити шість життя.

І ось до тієї казки закривав сумнів.

— Ти віриш у св. Миколая, — сказала якось не-

обачно старенька вже няня. Така велика і віриш в якісь небеліші...

Я спалахнула образою і відвернулася від няні. Св. Миколай, вчувшись такі слова, міг би минути нашу хату, міг би в що ніч не прийти.

Та ні, няня вже дуже стара, сама не знає, що говорити.

І в мене зрадлисто бажання — довго, довго не спати, зловити Миколая за ризик і покликати няню на свідка.

Був зимний, грудневий вечір, оповитий ніжністю легенди, і за віру у святість легенди я вирішила всю ніч чувати.

І ось несподівано біля піаночі, рипнули двері, чи вікно, і я вчула виразно тихі кроки, і шепелі нечесного паперу і дотепер невидимих рук до моєї постелі.

Серце товклося, кудись з грудей виривалося, і я, мов у гарячці, вхопила за теплі руки...

І в цьому моменті, в тій драматичній хвилині пірсувала на дрібнішні куски банька дитячої уваги, прислухала казку, що неохотілось жити шість життя.

Щаслива казка дитинства.

Либонь, не приходять тепер св. Миколай в Лемківські села.

Біле сніжне павутиння покривало там поле і ліси. І все заснуло, мов у казці...

І так, як в казці, я вірю, одного дня, з'явиться несподівано Лішар на білому, ликум коні, відгорне сонну заснулу, і збудить нашу Лемківщину з довгого сну.

З МИСТЕЦТВА

Виставка Ярослава Стадника

У часі, коли Ярослав Стадник створював мистецтво в Італії, панувала абстрактна мода в мистецтві. Коли по роках він переїхав до Америки, побачив, що ця мода минає, і перейшов на предметний стиль, хоч абстрактний тріах лишив свою відбитку на його творчості, зокрема в композиції барвних площ. Перше, що позитивно вражає на його виставці, це різноманітність впливів модерного мистецтва, а друге це різноманітність тематики. В його творчості елементи різних модерних стилів: імпресіонізму, експресіонізму, кубізму, абстракціонізму. Не будемо шукати його оригінальності в цьому скелетному стилі, але радше в тих мистецьких ідеях, що їх він висловлює своїми картинками. Його тематика дуже широка: від натюрморту, квітів і краєвидів, почерез жарові сцени до релігійних композицій. І це позитивно відрізняє його від

інших, бо мало є мистецтв, які малюють старістю, відтворювати на образах всяку тему. Він визнає погляд, що мистецтво — це колір, і всі його картини компоновані в інтенсивні яскравих гармоніях барв, які, проте, подані зі смаком і ніде не падають у банальність або дешевість ефекту. Людські фігури, переважно в оточенні живої природи, трактовані загально і упрощено, але у правильних пропорціях і експресивних позах, також сама природа або її фрагменти, які джерело контексту, — показують індивідуальність Я. Стадника на цій виставці у таких картинах, як: „Діагона в житті”, „Осін”, „На дні моря”, „Водограй”, „Мрія” та інших.

Виставка була відкрита в галерії ОМУА в Нью Йорку від 29-го жовтня до 12-го листопада ц. р.

Любомир Кузман

Омельян Коваль

ПРОБЛЕМА ВКЛЮЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДСЬКЕ ЖИТТЯ

(Доповідь на Пленарній Сесії III-го Конгресу СКВУ)

[2]

Питання якості української молоді генераші в діаспорі, яка входить в предмет нашого розгляду до „включення” в організоване українське життя має свої особливості, над якими належить зупинитись.

В нормальних суспільствах є своя виховно-наукова система, яка має завантажити державі й народодові свідомості своїх громадянських обов'язків членів спільноти й громадян. Духовні вартості народу мають повну можливість прищипуватись молоді при допомозі даної системи. Ця система наставлені також і на чужій елемент, який має пройти повний асиміляційний процес, згідно з виховно-навчальною програмою. В тому може не бути жадної інтенції якоїсьбудь дискримінації, а прямо тому, що держава, чи приватний сектор, що займається різнобіжно веденням тієї системи не має на меті ускладнювати собі проблеми. Одинока Канада, що відрізняється від інших країн нашого поселення, де в силу обставин вводиться т. зв. „багатокультурність”, яка дає можливість різночасного ведення народного шкільництва мовами етнічних груп, якщо вони є репрезентовані відповідним відсотком в даній провінції. Це створює вимовно добрі умови для виховного процесу в бажаному для нас напрямку. У всіх інших країнах, тільки завдяки одиницям та громадським організаціям, діє слаба мережа рідного шкільництва, яка не вміє задовольнити потреб нашої спільноти в ділянці шкільництва в цілості нашої діаспори. До того додається відсутність потрібної кількості кваліфікованих

учителів та нехиті частини напіввідчуженої громадськості до виховування власних дітей в українському національному дусі. Все так завдяки існуючим рідним школам та ідейним одиницям з-поміж вчителів і учнів виступає рятівна певну кількість нашої молоді від неграмотності та відчуження. Втримання і зміцнення існуючої мережі нашого рідного шкільництва, як також вдержування в алергуючому поготівлі громадської думки про konieczність посилення всіх наших дітей до тих шкіл, як також до молодечих організацій, починаючи шкільним віком, є завданням української преси і всіх діючих організацій та установ. В тому науково-виховному періоді необхідно прищипити у вихованні любов до найбільших наших вартостей, якими є Бог і Україна, як також подбати про засоби, щоб ці вартості могли плестися впродовж цілого життя. Цими засобами є любов до української книжки й друкованого слова взагалі. Вироблення в дітей звички читати українське друковане слово забезпечить за нашою спільнотою джерело української духовності, яким є література й культура взагалі. Без почитності української літератури й преси наша духовність заникне, а джерело, не маючи припливу — висохне. В цьому середньому лежить також ключ до пізнішого „включення” молоді людини в організовану українську спільноту.

Ще гірше стоїть у нас справа на відтинку середнього шкільництва. Тут маємо вужчу мережу курсів українознавства, з яких не всі доходять до матури. Колишні численні гімназії в повосненні німецьких таборів були повністю ліквідовані, але з них вишло кілька тисяч молодих людей, що відтак кінчали середню і вищу освіту. Це переважно тепершній провідна частина нашого організованого суспільства, якщо не рахувати старої генераші з України і частини з радів старої української еміграції. Рятують дещо доплив української інтелігенції Мала Духовна Семінарія в Римі і подібна в Прудентополі, Бразилії і деякі Колегії в Канаді. Семінарії, однак, обмежені тільки до хлопців під кутом священства покликаних. Маючи учителів-патріотів, Семінарія в Римі дала вже українській спільноті кілька сотень абітурієнтів та кілька священників. В порівнянні з потребами керівної української верстви в нашому суспільстві це, без сумніву, незначальне.

Існування Українського Вільного Університету, Українського Католицького Університету в Римі і катедр

Українознавства при чужинських Університетах вимагає б наявності кожорічно хоч сотні молодих людей з закінченою українською повною середньою школою, веденою високоякісними педагогами і гарячими патріотами. Без того немає перспектив для вирощення дійсних українських учених, бо саме тільки знання української мови нам їх не дасть. Катедр при чужинських високих школах можуть нас коштувати десьотері стільки, як нас коштують тепер, але проблем української науки нам не розв'яжуть, якщо ми не будемо злізти їх обсадити нашими ученими, які спрагнені шукання української правди, а не обмежені до повторювання заявлених концепцій про варяжське походження нашої держави та нездібність українського народу собою керувати. А вже вершок цинізму такої науки є олюголювання при допомозі гастролящих професорів нашої козацької доби, яку, коли йдеться про запорозький Орден, кваліфікується як „гомосексуалізм”. Це явище знецінювання нашої історії відоме вже в минулому і про нього писав Т. Шевченко у своєму „Посланні до мертвих, живих і ненароджених”, отже і до нас: „Якби ви вчилися, так, як треба, То й мудрість би була своя”, або „По німському показу і заговорили. Так, що й німець не второпав. Учителі великий”. Історія, як видно повторюється, коли з наказу Москви спотворений український правопис пропонується для життя на еміграції. Ці симптоми наукового порядку є ні що інше, як остража для нашої спільноти і поступат зміцнити в першу чергу українське високе шкільництво й українську науку, на яку повинні б взорували чужинські наукові центри, а не навпаки. Отже, заснування і ведення української цілоденної гімназії є справою бути, чи не бути українській вільній науці.

Українська вільна наука потребує також включення молодих наукових сил сформованих в українській середній, а відтак на високих школах, щоб підняти її на найвищий ступінь, а при тому забезпечити перед шкідливою інфільтрацією з ворожих джерел. Досвід Енциклопедію Українознавства, при всіх своїх осягах і заслугах, допустивши концепції шкідливих статей про „спадковість державної влади від УНР до УСРР”, а тепер нещадно помістив „гіпотезу” про існування СВУ-СУМ в Україні, прийнявши ворожу версію про те, що ті заслужені історичні визвольні організації були створені в

ГПУ. З такою „наукою” ми можемо скоро опинитись на роздоріжжі нашого буття, підірвати віру в Україну і її провідну верству, а також обеззброїти ідейно нашу молоді. Включення цієї молоді в українське організоване громадське життя буде позбавлене притягуючої сили й атрактивності.

Ми ще не добилися такого рівня, щоб, у подібних до наведених тут випадків, громадська думка могла неврагувати шкідливі наслідки і виправляти помилки. Деякі заяви групи фахівців не були прийняті до поміщення в українській пресі, а в інших випадках не було навіть реакції з боку компетентних науковців. Тому є необхідно впровадити в життя Закон громадської думки, якого називають законом тяжіння в політичній історії, а відомо, що в фізиці закон тяжіння є силою, що спричинює рух. Нам потрібно руху, щоб вивитрити шкідливі наслідки в нашу історичну науку.

У розгляд чинників, які сприяють включенню нашої молоді в організоване життя української спільноти, не мало ролі відіграв наше релігійно-церковне життя. Добрий священник-патріот, — це найкращий виховник в громаді. Він має вплив і на родину, і на молоді, і на громадське життя. З практики може твердити, що найкращі осередки молоді були там, де була співпраця душпастиря з виховниками і батьками. Це є молоді з душпастирства була в ієділю в церкві однаково як і на сходах, брала участь в таборуванні і читала свою пресу й книжки. В такому осередку молоді не тільки включалась в громадське життя, але також перебрала керівні функції. Церква — це та моральна сила, яка дає найкращу рецепту на виховання. Закон любови Бога і ближнього та пошани батьків, як також заборона робити кривду, чи поновити злочини є формулюючими чинниками, так для характеру, як і для світогляду. Последня національного з релігійності, що довершилося за часів св. князя Володимира і Ярослава Мудрого, залишилося й до наших днів твердим фундаментом суспільних відносин і нашої духовності. Як же ж шкідливо і депривуючо може діяти на молоді факт непомітності до свого найвищого Ієрарха з боку його підлеглих, факт підпорядкування чужим наказам за поминанням Голови своєї Помісної Церкви.

Продовження буде

ПРОТОКОЛ

29-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в місті Піттсбургу, Пеннсильвенія
в готелі The Pittsburgh Hilton, Gateway Center

починаючи від 22-го травня до 27-го травня, включно — 1978 р.

7. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Звіт головного предсідника Йосипа Лисогора

(Продовження з попереднього числа)

(4)

Наш Союз все ще є власником будинків під числами 77-83 на Гренд Стріт, Джерсі Сіті, де була раніше Головна Канцелярія УНС. Ми перегорювали протягом року про продаж того будинку, але охочий купити його з'явився, тому, що місто не дало дозволу на знищення домі під числами 77 і 79 на Гренд Стріт. Історичне Товариство на долі Джерсі Сіті вважало, що ті будинки мають історичну цінність і переконало місто, щоб воно заборонило зруйнування тих будинків. Маємо надію, що місто змінить своє рішення. В міжчасі ми стараємося продати ті послидстві.

Загальні зауваги

Як братська організація, що її призначенням є допомагати нашим людям, зокрема, тому, що ми — найстарша, найбільша і найбільш відома українська фінансова організація в українському суспільстві, ми знаходимося під постійним наглядом, щоб організаційно й індивідуально брати участь в усіх родах діяльності місцевого, крайового і міжнародного рівня. Очевидно, ми з захопленням приймаємо ту відповідальність. Ми палко підтримуємо і є членами Світового Конгресу Вільних Українців, Українського Конгресового Комітету Америки, Комітету Українців Канади і Злученого Українського Американського Допомогового Комітету. Я тепер працюю, як віцепрезидент СКВУ і є членом Екзекутивного УКА та ЗУАДК.

У 1978 році я був крайовим головою Українського Комітету для відзначення 200-річчя Америки, який спонсорував програму у Вашингтоні з нагоди 200-річчя Американської Революції та 100-річчя українського поселення. Цей Комітет співпрацював із різними українськими групами в цій країні та спонсорував місцеві імпрези. Союз причинився до тих історичних святкувань двома фінансовими українською пісню, танку і музику 21-го і 22-го лютого у Шамокіні, Па., місці народження Українського Народного Союзу. Та імпреза знайшла широкі розголос в усіх засобах комунікації у тому вугільному районі та причинилася до значного зросту зацікавлення українською культурою і історією. Вона дала поштовх фільм-дистрибуції телевізійній станції передавати не тільки повільну частину нашої імпрези, але й історичні діяння українців в Шамокіні. Згодом у тому самому році та сама станція фільмувала наші імпрези на „Союзівці“. Той матеріал був згодом включений до півгодинної спеціальної історичної програми на телебаченні у Філадельфії і в обшрі Нью Йорку.

Взагалі протягом минулих чотирьох років ми послідовно підтримували всі патріотичні, релігійні, виховні, професійні і громадські організації, які були присвячені справі української волі та національної ідентичності. У Канаді, наш головний директор, сенатор Павло Юзик, був у першому ряді численних українських заходів, як член Комісії прав людини у Секретаріаті СКВУ, як член КУК, як канадський сенатор і відомий міжнародний діяч у національних справах. У З'єднаних Штатах, члени нашого Головного Уряду д-р Мйрон Куропас, який був спеціальним асистентом для етнічних справ за урядування президента Форда, Тарас Шмагала, який був представителем сенатора Роберта Тефта мол. в Огайо, Євген Іванчик, який працював у Вашингтоні у штабі сенатора Джеймса Ваклі, тепер сенатора Гарріса Г. Шмітта, всі вони причинилися своїм престижем і особистим впливом до успіху активності цілої громади. Вони значно спричинилися до успіху багатьох наших дій на крайовому рівні. Зокрема ті три діячі, плінували і здійснювали нашу Вашингтонську програму у травні 1977 р. в обороні членів українського руху спротиву в Советському Союзі. Добре приготувавши інформаційний матеріал був поширений між усіх членів Конгресу. 18-го травня 1977 р. відбулося вечірнє прийняття у гостинного сенатора Роберта Дола на Капітолій. Тоді було там присутніх 31 сенаторів із численними конгресменами та лідерами етнічних груп. Ту імпрезу, що її організував наш Союз, треба вважати за одну з найбільш успішних програм, яку виконали українці в цій країні.

У Канаді ми відзначили 80-річчя відвідан о. Нестора Дмитровича у Дафніні, Манітоба, 1897 р. Діючи під сугестією Метрополіта Максима Германюка із підтримкою місцевого Комітету у Валлей-Рівер наш Союз комунікувався з відомим скульптором Левом Молодоханяном, щоб той створив погруддя о. Нестора для поставлення його недалеко Хреста Волі у Валлей-Рівері. Той пам'ятник відкрив і посвятив Метрополіт Германюк на величній церемонії в неділю 1-го серпня 1977 року. Сенатор Юзик, Іван Геврик і я були присутніми і взяли активну участь у церемонії. Коло 300 осіб були свідками програми. Та церемонія була частиною програми 12-го Канадського Українського Крайового Фестивалю, який відбувся у Дафніні 29, 30 і 31-го липня та 1-го серпня.

У 1975 році моя дружина і я мали особливу честь служити, як господарі і господар 10-го Канадського Українського Крайового Фестивалю в друге. Раніше ми втілювали тим особливим привілеєм у 1973 році.

Наша організація сильно підтримувала спеціальні дії, що їх запланували і виконали наші молоді групи під час Олімпійських ігор у Монреалі у 1976 році. Ми покрили кошт літератури, використаної для поінформованого відвідувачів ігор про антиукраїнські дії в Советському Союзі.

Важливою подією були відвідини у нашій Головній Квартирі нашого Патріарха, Блаженнішого Кардинала Йосифа Сліпого. Представники міста Джерсі Сіті передали Блаженнішому церемонійні ключі від міста.

Ми даліше стрічалися і нараджувалися з іншими українськими братськими Союзами про тісншу співпрацю у мораль і нас всіх. Я переконаний, що такі зустрічі й дискусії можуть бути продуктивними, якщо вони добре

Our Association still owns the properties at 77 through 83 Grand Street, Jersey City, our old headquarters. We had negotiated a sales agreement about one year ago but the buyer withdrew from the deal because the city would not issue permits for the demolition of the two old buildings at 77 and 79 Grand Street. The Historic Society in downtown Jersey City considers these two structures as historic buildings and they influenced the city not to permit their destruction. We are hoping that the city will reconsider this decision in the near future. In the meantime we are again actively offering the property for sale.

General

As a fraternal society dedicated to the welfare of our people and particularly since we are the oldest, largest and most affluent financial organization in the Ukrainian community we are under constant pressure to become organizationally and individually involved in all types of activities on local, national, and international levels. Of course, we accept these responsibilities with enthusiasm. We are strong supporters of and members of the World Congress of Free Ukrainians, the Ukrainian Congress Committee of America, the Canadian Ukrainian Committee, and the United Ukrainian American Relief Committee. I presently serve as a vice-president of the World Congress of Free Ukrainians Secretariat, and on the Executive Boards of UCCA and UUAARC.

In 1976 I was national chairman of the Ukrainian Bicentennial Committee that sponsored a program in Washington, D.C. on the occasion of the 200th Anniversary of the American Revolution and the 100th Anniversary of Ukrainian Immigration to America. This Committee also cooperated with and assisted Ukrainian groups throughout the country in sponsoring local events. Soyuz's contribution to this historic occasion was a gala two-day festival of Ukrainian songs, music and folk-dancing that was presented February 21 and 22, in Shamokin, Pa., the birthplace of the Ukrainian National Association. This program was well publicized in the media in the entire Anthracite Region and it sparked considerable interest in Ukrainian culture and history. It inspired a Philadelphia television station not only to film major portions of our program but also historic Ukrainian sections of Shamokin. Later in the year the same station filmed activities at Soyuzivka. The material was subsequently included in two half-hour documentary specials that were presented on TV in the Philadelphia and New York City areas.

All during the past four years we steadfastly supported all patriotic, religious, educational, professional and civic organizations that were dedicated to the cause of Ukrainian freedom and national identity. In Canada, our Supreme Director, Senator Paul Yuzyk, was in the forefront of numerous Ukrainian efforts as a member of the human rights committee of the World Congress of Free Ukrainians, as a member of the Canadian Ukrainian Committee, as a Canadian Senator, a university professor, and a recognized international leader of ethnic causes. In the United States members of our Supreme Assembly including Dr. Myron Kuropas, who served as Special Assistant to the President for Ethnic Affairs in the Ford Administration, Taras Szmagala, who was Senator Robert A. Taft's representative in Ohio, and Eugene Iwanciw, who served on the Washington staff of Senator James L. Buckley and now on Senator Harrison H. Schmitt's staff, all lent their prestige and personal influence in support of worthy community efforts. They made significant contributions to the success of many of our activities on the national level. In particular these three members planned and carried out our Washington program in May 1977 on behalf of Ukrainian dissidents in the Soviet Union. Well-prepared informative and educational material describing the plight of the Ukrainian dissidents and freedom fighters was distributed to all members of Congress. A reception hosted by Senator Robert Dole was held the evening of May 18, 1977 in the Capitol Building. Thirty-one senators attended together with numerous congressmen and leaders of ethnic groups. This undertaking by our Association is rated as one of the most effective programs ever sponsored by Ukrainians in this country.

In Canada we commemorated the 80th Anniversary of the visit of Father Nestor Dmytriw to the Dauphin, Manitoba area in 1897. Inspired by suggestions from Metropolitan Maxim Hermaniuk and supported by the local committee at Valley River our Association commissioned our renowned sculptor Leo Mol (Molodoshanyan) to create a bust of Father Nestor and to design the monument for erection near the Cross of Freedom in Valley River. The monument was unveiled and dedicated by Metropolitan Hermaniuk at an impressive ceremony held on Sunday, August 1, 1977. Senator Yuzyk, John Hewryk, and I were present and took part in the proceedings. About 300 people witnessed the program. The dedication was part of the program of the 12th Canadian Ukrainian National Festival which was held in Dauphin July 29, 30, 31 and August 1.

In 1975 my wife and I had the unique honor of serving as Hospodnyia and Hospodar of the 10th Canadian Ukrainian National Festival for the second time. We had previously enjoyed this highly valued privilege in 1973.

Our organization supported the special actions planned and carried out by Ukrainian youth groups at the Olympic games held in Montreal in 1976. We financed the cost of literature used to inform visitors to the games about the anti-Ukrainians practices in the Soviet Union.

A noteworthy event for us was the visit at our Headquarters in 1976 of our Patriarch, His Beatitude Josyf Cardinal Slipyj. Ceremonial keys to the city were presented to His Beatitude by Jersey City officials.

We continued to meet and consult with our Ukrainian fra-

тимова і переведені. Проблема можливої злучки затримано в інформаційних розмовах, але без конкретних результатів.

Від трьох років я брав участь у розмовах, які можуть довести до встановлення українських курсів в Каліфорнійському університеті у Барклі. У 1975 р. у товаристві пп. Юліана Ревая і д-ра Володимира Душняка я відвідав той університет і стрінувся з тамтешніми керівниками, з якими ми розглядали можливості у тієї престижній науковій установі. Не зроблено тоді великого поступу і ті заходи продовжують впливати особи. Здається, що найбільшою перешкодою для реалізації того проекту є проблема придбання на це фінансів.

Як члени Крайового Братського Конгресу Америки ми беремо участь у щорічних нарадах Конгресу, що відбуваються у різних містах. Триденна зустріч уможливила нашим представникам знайомитися із крайовими урядовцями братських організацій та обмінитися думками про подібні проблеми, як теж конфронтувати наші справи з їхніми. Я брав участь у Конгресовій програмі 89-го Конгресу у Сінсінаті, Огайо, у 1975. Наш головний касир пані Уляна Дячук і головний радник Тарас Шмагала брали участь у тому зібранні. Пані Марія Бобечко, наш член і, як президент Братського Конгресу в Огайо, передала привіт делегатам від своєї організації. У 1976 році я був членом Програмової Комісії 90-го Конгресу.

У 1975 я репрезентував Союз і стейт Нью Джерсі, як представник губернатора Брендана Бйрн на церемонії, присвяченій шкільному будинку Стоун Гілл у Фредонії, Вісконзін, з нагоди крайового Прапорного Дня у честь того будинку. Та школа була приміщенням першого крайового Прапорного Дня 14-го червня 1885 року. Фундація Прапорного Дня купила ту послисть і дарувала її Урядові США.

Наш Союз брав далі участь у численних стейтських Конгресах а кілька членів нашого Головного Уряду займали поважні становища в різних стейтських Конгресах. Пані Марію Душник було обрано на президента Ньюйоркського Братського Конгресу, а наш головний організатор Степан Гавриш став членом Екзекутивної Ради Пенсильванського Конгресу.

Я брав також участь у місцевих, стейтських і крайових політичних днях. Як голова Української Секції у Крайовому Демократичному Комітеті, я брав участь у президентській кампанії Джеймса Картера. Я брав участь у перевиборі губернатора Брендана Бйрн в стейті Нью Джерсі. Я підтримував також Едварда Кача у правоборах і виборах посади міста Нью Йорку.

У 1977 губернатор Бйрн призначив мене до Комісії для Ліберті Стейт Парку. Я прийняв це призначення з уваги на життєве значення того парку для Джерсі Сіті і в майбутньому для вартості нашої головної квартири, Українського Народного Дому й української парокіальної школи. Комісія мала завдання докладно перевірити плани щодо того парку, перевести публічні зібрання, переговори з планувальниками парку, фахівцями від чистоти доглядати та фінансовими експертами, щоб пред'явити губернаторові остаточний звіт разом з нашими рекомендаціями. Комісія, яку очолює Джон Т. Коннер голова Ради „Еллайвд Кемікел Компані“ і колишній секретар Торгівлі за президентури Джонсона, зголосила такий остаточний звіт у грудні м.р. Членами Комісії були також Ніколас С. Інгліш, видатний ньюоркський адвокат, Рональд Р. Кнаб, керівник земельних операцій „Пруденшел Лаиф Іншуренс Компані“, Ноел Мусял, колишній посади Скач Плейну, який є українського роду і інші.

Після свого перевибору губернатор Бйрн призначив мене на почесного члена Інаугураційного Комітету у Нью Джерсі.

У 1976 році мене обрано до Ради Менеджерів „Провідент Стейтс Банку“, який є шостим з черги найбільшим ощадстосовним банком у стейті Нью Джерсі з активами понад 650,000,000 дол. Цей банк має тепер 22 відділи в північній частині стейту і щораз більше розвивається. Заснований у 1839 році є одним з найстаріших ощадстосовних банків у Нью Джерсі. Я займаю тепер також становище віцепрезидента Торговельної Палати в Джерсі Сіті і є членом так однаково „Юнайтед Вей“ в повіті Гудзон, як і Дорадчої Служби для Молоді в Джерсі Сіті. Я є також членом Дорадчої Комісії Українських Студій при Гарвардському університеті.

Висновки

Із звітів урядовців Головного Екзекутивного Комітету, як теж членів Головного Уряду виходить ясно, що наша діяльність і відповідальність дуже широкі, і стосуються не тільки наших окремих членів, але всіх українців. Діяльність, пов'язана із забезпеченням на життя і від нещасливих випадків, „Свобода“ і „Союзівка“, як теж новий будинок головної квартири вимагають висококваліфікованого хисту, як теж величезних грошових сум, що йдуть в мільйони щорічно. Допомоги виплачують нашим членам, щорічно зростає. Самі дивіденди нашим членам перевищують у цьому році пів мільйона доларів. Вел ці чинники складаються на силову базу, як є в нашому розпорядженні. Вбрю, що ми користувалися нею в минулому з належною інтелігентією для добра всіх, що їх це стосувалося. Але тепер стоїмо перед проблемою: як бути в майбутньому? Ви, делегати на 29 Конвенції маєте дати відповідь. Очевидяки будемо продовжувати багато дотеперішніх програм. Будемо, очевидно, шукати нових ідей та встановлювати нові цілі. Головна ціль, на мою думку, це скріпяти наш апарат; мусимо мати більше членів, більше фінансових ресурсів, і краще вишколений фаховий персонал, щоб могли покращати наш економічний, соціальний і громадський стан.

Все це існує велике число наших людей і масивний економічний потенціал, що знаходиться поза нашим засягом. Наша боротьба за людські й національні права, за культурні осяги, за збереження Церкви, за справедливість для земляків, і за документування та популяризацію непофальшованої історії нашого народу не матиме успіху в близькій майбутності, коли тільки 5 чи 6 відс. наших людей візьмуть активну участь у тому змагу. Потребуємо більше людей у нашому таборі. Мудро діючи на цій Конвенції та вибираючи відданих провідників можемо промостити шлях для енергійного руху на накреслених рейках. Такий крок зможе не тільки вразувати серця наших членів, але й скріпяти надії наших земляків скрізь, де вони живуть.

До свого надрукованого звіту гол. предсідник Й. Лисогір подає сумарний огляд сказаного у звіті, що його одержали делегати. Значуще, що фінансово УНСоюз за минулі чотири роки значно зріс. Є він передовою Установою у нашому суспільстві й бере чинну участь у всіх провахах громадського життя, зокрема активізується у крайових Установах, як УКА, КУК, ЗУАДК і

ternal societies on ways and means to bring about closer cooperation for the benefit of all concerned. It is my belief that such discussions and meetings can be productive if they are properly planned and guided. The subject of mergers was touched on in informal discussions but with no visible results.

For the past three years I have been involved in discussions that might lead to the establishment of Ukrainian courses of study at the University of California at Berkeley. In 1975, in company with Mr. Julian Revay and Dr. Walter Dushnyk, I visited the university and met with officials with whom we explored such a possibility at this prestigious educational institution. Not much progress was made then and since, but efforts by a number of influential persons are continuing. It appears at this moment that the main obstacle holding back definitive action is adequate funding.

As members of the National Fraternal Congress of America we participate each year in the annual congresses held in different cities. The three-day affair affords our representatives opportunities to meet and visit with national officers of fraternal and to discuss the many similar problems that our societies are confronted with. I participated in the Congress Program of the 89th Congress held in Cincinnati, Ohio, in 1975. Our Supreme Treasurer, Mrs. Ulana M. Diachuk, and Supreme Advisor Taras Szmagala attended this meeting. Mrs. Mary Bobechko, our member as President of the Ohio Fraternal Congress that year, extended greetings to the Delegates on behalf of her state organization. In 1976 I was a member of the Program Committee of the 90th Congress.

In 1975 I represented Soyuz and the State of New Jersey as Governor Brendan Byrne's representative at ceremonies dedicating the Stony Hill schoolhouse in Fredonia, Wisconsin as a national Flag Day Shrine. The school was the site of the first Flag Day celebration held on June 14, 1885. The property had been acquired by the Flag Day Foundation of the National Congress and donated to the United States Government.

Our Association continued its participation in a number of State Congresses and several of our Supreme Assembly officers hold posts in their respective state Congresses. This past year our Vice-Presidentess, Mrs. Mary Dushnyk, was elected President of the New York Fraternal Congress and our Supreme Organizer, Stephen Hawrysz, became a member of the executive board of the Pennsylvania Fraternal Congress.

I personally was also active in local, state and national political affairs. As chairman of the Ukrainian section of the Democratic National Committee I participated in the presidential campaign for Jimmy Carter. I took part in the campaign to re-elect Governor Brendan Byrne of New Jersey. I also supported Edward Koch in his primary and election campaigns for Mayor of New York City.

In 1977 Governor Byrne appointed me to the Liberty State Park Commission. I accepted this appointment because of the vital importance of this park to Jersey City and to the future value of our headquarters building, the Ukrainian Center and the Ukrainian parochial school property. The Commission's responsibility was to thoroughly review the proposed plans for the park, to hold public meetings, to confer with park planners, environmentalists and financial experts for the purpose of submitting a full report of its findings to the Governor together with recommendations. The Commission, headed by John T. Conner, Chairman of the Board of Allied Chemical Company and former Secretary of Commerce in President Johnson's cabinet, submitted such a final report last December. Members of the Commission included Nicholas C. English, a prominent Newark attorney, Donald R. Knab, head of Real Estate operations at Prudential Life Insurance Company, Noel S. Musial, former Mayor of Scotch Plains who is of Ukrainian descent, and others.

After his re-election Governor Byrne appointed me as an honorary member of the New Jersey Inaugural Committee.

In 1976 I was elected to the Board of Managers of the Provident Savings Bank which is the sixth largest savings bank in the state of New Jersey with over \$650,000,000 in assets. The bank at present has 22 branches in the northern part of the state and is expanding. Founded in 1839 it is the oldest savings bank in New Jersey.

At present I am also serving as a vice-president of the Jersey City Chamber of Commerce and a committee member of both the United Way in Hudson County and the Youth Consultation Service in Jersey City. I am also a member of the Visiting Committee for Ukrainian Studies at Harvard University.

Conclusion

From the reports of the Supreme Executive Officers and the members of the Supreme Assembly it is clearly evident that our activities and responsibilities are a broad and far-reaching operation affecting not only our individual members, but all Ukrainians. Our life and accident insurance business, the Svoboda and Soyuzivka operations, and the new headquarters building involve highly specialized skills and tremendous sums of money running into millions of dollars yearly. Dividends alone to be paid to members this year will exceed one-half million dollars.

All of these factors comprise a power base that is at our complete disposal. I believe that in the past we have used it well and with reasonable intelligence for the good of all concerned. But now the problem facing us is — what about the future? You delegates at the 29th Convention will have to provide the answer. Obviously we will continue many of our present programs. We, of course, will probe for new ideas and will establish new objectives. The paramount goal, in my opinion, has to be the strengthening of our apparatus. We must have more members, more financial resources, and more highly trained and qualified personnel if we are to improve our economic, social, political and community status.

There still are large numbers of our people and a massive economic potential that is outside our orbit. Our struggle for human and national rights, for cultural identification, for the preservation of our church, for justice for our kinsmen, and for the documentation and popularization of a factual and honest history of our people will not be victorious in the foreseeable future with only five or six of our people actively involved. We need more people in our camp. By acting wisely at this Convention and choosing dedicated leaders we can set the stage for vigorous movement along those lines. Such a step will not only cheer the hearts of our members but will lift the hopes of all our kinsmen everywhere.

СКВУ. На жаль, ми не використали можливостей, щоб приєднати більше членів, бо леве 5-6 відсотків нашого населення є зорганізоване в українських братських Союзах. Приміщення у Союзівці Домі були винайняті, а винайм уже починає приносити прибуток. Докладний огляд праці й фінансовий стан УНСоюзу є представлений у звітах.

Звіт заступника головного підприємця д-ра Івана Фліса

It is my pleasure to fulfill this responsibility and place before this convention this report in which I set forth how I worked for the Ukrainian National Association in the past four years, the part I played in the Ukrainian organized community and recite the practices within the framework of our Association which I found existing and which I believe should be changed for the good of this organization.

Community activities

It is my belief that an officer of the Ukrainian National Association, to be worthy of leadership status in our organization, should serve as an activist in his respective community in whatever function the community assigns to him. In accordance with such belief, I served our Ukrainian community in the following manner:

I have served as a functionary in the New York City Ukrainian Congress Committee Branch at all times. I have served as a member of the Board of Directors and as legal adviser to many Ukrainian church, civic, educational, charitable and financial organizations. I have served these organizations bearing in mind their contribution to the total Ukrainian effort.

In the summer of 1976, as representative of the Ukrainian National Association, I served as the chairman of the By-Laws Committee of the Ukrainian Congress Committee of America. This effort cost each of the five members of this committee approximately 175 hours of work. A complete overhaul of the by-laws of this organization was made and presented at the Ukrainian Congress Committee of America convention in October 1976. Most of the said report was accepted with small changes which were requested from the floor.

It was my good fortune to be appointed as the chairman, for the Metropolitan New York City area, of the Ukrainian Bicentennial Committee which also celebrated the Centennial of the Ukrainian Immigration to America. This committee functioned from the spring of 1975 to the end of the year 1976. The accomplishments of this committee were most worthy and shall be written in the annals of the Ukrainians of the New York area. The said committee organized two parades on Fifth Avenue, participated in two July 4th programs sponsored by the City of New York, and participated in two programs at the Rockefeller Center where we endeavored to propagate Ukrainian culture among Americans. This committee also sponsored a most successful performance by the Bandurist Capella from Detroit under the baton of Maestro Hryhorij Kystasty. The most outstanding accomplishment of this committee was, however, the "Yarmarok," a Ukrainian Street Fair. It was a first in New York City Ukrainian history. Thousands of Americans learned about our culture from a continuous two and a half day performance of Ukrainian dances, song and music and highlighted by Ukrainian foods and good old Ukrainian Hospitality. The exhibitions of artistic talent and the innate charm of the Ukrainians was unforgettable. The "Yarmarok" is now an annual affair sponsored by St. George's Ukrainian Catholic Church. The time devoted to this committee can not be estimated. At times it enveloped my entire office. The committee performed a memorable job with the entire Ukrainian Community cooperating.

Activities on behalf of the Ukrainian National Association

The New York Okruha of which I was chairman for thirteen years, now being led by Mykola Chomanczuk, a devoted UNA worker, has always received my full support. My cooperation with this group shall continue.

Each and every year, I have endeavored to organize my quota of new members for the Ukrainian National Association and have encouraged others to do likewise.

My visits to various districts, such as Rochester, Utica, Syracuse, Allentown, Pittsburgh, Youngstown, Chicago, Perth Amboy, Baltimore, Passaic, Boston and others, have been reported upon in the Svoboda and in the Ukrainian Weekly. I shall not dwell upon them. I must add that my reception by the members of these districts has been most cordial, friendly and fraternal.

I have attended the annual meetings of the New York Fraternal Congress and have helped wherever possible to propagate the good name of the Ukrainian National Association.

I have served as President of the Taras Shevchenko Branch 267 for the past 18 years. This branch has shown a continued growth in membership.

As a pre-requisite, I have attended all the meetings of the Supreme Assembly and of the Supreme Executive Committee and have, where requested, rendered my opinion on matters, bearing in mind the good of the Ukrainian National Association.

Major projects on behalf of the Ukrainian National Association

One: election recount:

The Philadelphia Convention had not ended when the Convention Presidium of which I was the chairman, had placed upon it the grave responsibility of performing a recount of the votes cast by the convention delegates for the various candidates for offices in the Supreme Assembly. Much time and effort was required for this task. Upon performing a preliminary survey of votes cast, it became evident that a complete recount was necessary, since a definite pattern of misconduct was apparent. The persons chosen to aid me in this recount were carefully selected and represented all the major interest groups in the Ukrainian National Association. Our political parties and non-political interests as well as members of the Election Committee and of the Convention Presidium were chosen for the task. I extend my sincere thanks to Messrs. Wolodymyr Lewenec and Nicholas Bobeczko who had been members of the Elections Committee and to Messrs. Andrew Zabrodsky and Iwan Skoczylas who had been Secretaries of the Convention Presidium for their help and advice in performing the recount. They all performed admirably.

A full report of our findings was printed in the Ukrainian and English languages in the Svoboda and in the Ukrainian Weekly. Anyone desiring a copy of this report can obtain same from me during this convention. I stand ready to answer all questions relative to the recount, either in private or on the floor of the convention.

Two: amendment of By-Laws:

The results of the above recount of votes led me, and many others members of the Supreme Assembly as well as most of our general membership, to conclude that we must adopt definite safeguards to prevent a repetition of that which occurred at the Philadelphia Convention. A special committee was formed for this purpose by the Supreme Assembly at its 1976 Annual Meeting, and I was appointed its chairman.

Since I was most familiar with the flaws in our prior election practices, the committee allowed me to work up a preliminary set of rules and regulations for their consideration. The committee then acted upon it. A meeting with the representatives of the voting machine company was arranged in Pittsburgh with the help of Supreme Advisor and this Convention Committee Chairman, Andrew Jula. The final touches were then put on the preliminary plan amending same after duly considering the many valuable suggestions made by members of the special committee and taking into consideration the mechanical capabilities of the voting machines. The Supreme Assembly tentatively approved the proposed plan for submission at this convention for adoption. The committee, to save time at this convention, caused the proposals to be printed twice in the Svoboda and in The Ukrainian Weekly, and a copy thereof was handed to each delegate upon registering. It is my hope that the entire proposal was accepted by the convention delegates before you fellow delegates have an opportunity to read this report.

Three: New Building Committee

It has also been my pleasure to serve with Supreme Controller Iwan Wynnyk and Supreme Advisor Taras Szmagala on a "New Building Committee" appointed by the Supreme Assembly. It is hoped that the suggestions of this committee helped in the ultimate solution of some of the problems presented by our Ukrainian Building.

Four: special committee:

The Supreme Assembly, at its 1977 Annual Meeting, appointed me to the chairmanship of a special committee to examine the causes of, and make recommendations for the solution of, the misunderstanding existing between the office of the Supreme President and the office of the Editor-in-Chief as to the jurisdiction of their respective offices. Many days of work went into gathering the necessary evidentiary material by the members of this committee, including interviews with the parties concerned and other employees of the Svoboda, culminating in a final report of findings and recommendations. This report was presented to the parties concerned, the Supreme Executive Committee and to each member of the Supreme Assembly. The Supreme Auditing Committee received a copy of the said report to enable it to follow up on compliance by the parties concerned with the recommendations submitted by this special committee.

My concern

One: The Supreme Assembly:

I believe that all members of the Supreme Assembly are devoted to the ideals for which the Ukrainian National Association was formed and for which it exists today. However, I believe that as a group, the Supreme Executive Committee, the Supreme Auditing Committee and the Supreme Advisors have lost sight of the functions assigned by our by-laws to each group.

It is easy enough for the Supreme Advisors and Supreme Controllers to pass resolutions at annual meetings, which resolutions are difficult or impossible to implement. It is even easier to criticize the acts of the Supreme Executive Committee than to formulate a directive for the Supreme Executive Committee to follow in the absence of a general plan of action.

This criticism of the actions of the Supreme Executive Committee and the resulting defenses which are reported verbatim in our Svoboda are a joy and delight to our enemies. Many sections of such debate are reprinted out of context, or are entirely misinterpreted which leads non-members and members alike to conclude that mayhem alone dwells within our walls.

The solution lies in more frequent meetings of the Supreme Assembly. The opinion of each member of the Supreme Assembly should be sought in the resolution of any major problem which faces the Ukrainian National Association, if not in open meeting, then at the very least, the problems should be discussed by mail or telephone. Opinions of all members of the Supreme Assembly should be heeded. If the members of the Supreme Assembly played a larger role in the decision making process, there would be less room for criticism of the decisions made by the Supreme Executive Committee.

Two: The Supreme Executive Committee:

I have been present at each and every meeting of the Supreme Executive Committee. In my opinion, the Supreme Executive Committee too does not meet often enough. The Supreme Executive Committee meets more often to ratify that which has already been done by the working executives composed of the President, Treasurer, Secretary and Organizer and less often to act on a plan to guarantee a better handling of a given problem.

Three: My Greatest Concern — The Organizational Disaster:

The financial growth of our association shall be reported upon by other supreme officers. It appears to be most satisfactory and rests in the capable hands of our Treasurer.

What is of utmost concern to me is the repetitious loss in net active membership which the UNA has experienced during the past four years. You may argue that the loss of 589 members in 1974, 1,143 members in 1975, 820 members in 1976 and 667 members in 1977, is not alarming in view of our 68,000 total active membership. You are right, but my concern is not with the number of members lost each year, but with our ready acceptance of an annual loss, year upon year, without examining the causes thereof and instituting remedial actions therefor.

I believe it to be the responsibility of the Supreme Executive Committee to propose alternative plans for the elimination of our annual losses in membership. Then it should be the function of the Supreme Assembly to advise, counsel, amend, and adopt such a plan and instruct the Supreme Executive Committee to take definite steps and follow a clearly identifiable policy in relation thereto.

We, this includes the entire Supreme Assembly and the entire membership, presently accept annual losses in the hundreds. How long will it be before we acquiesce in losses in the thousands? How long will it take us to dissipate the major

portion of our membership and thus relegate our "biggest and strongest" Ukrainian Soyuz to an inferior, subordinate and ineffective status?

We must examine the causes of the failure of our organizational policies during the past four years and determine if such failure is due to our form of organization structure, or if it is due to our organizational methods.

If the fault lies in our structure, we should be ready to adopt more modern administration policies such as are followed by other fraternal in administering their membership, their every day business, and the dispensation of aid to communities wherein their members reside, for cultural, social and other purposes.

If the fault lies in our organizational methods, then again we must face this contingency and take corrective action. Keeping in mind the good of the Ukrainian National Association and the good of the entire Ukrainian American-Canadian community, we should adopt a definite plan for our organizational department to follow. Hiring of professional, well paid regional organizers, may be the answer to this problem.

The blood flowing in the veins of this body is the membership. The Ukrainian National Association is the body. Without new blood the body will wither and die.

Solution of this emergency can not wait.

Four: Token insurer

It is my belief that we must change our present policy of serving only as a token insurance company. Most of the insurance held by Ukrainians is with other commercial companies. As a token satisfaction of their desire to keep in touch with their national roots, Ukrainians take out a \$1,000.00, \$2,000.00 or at most a \$5,000.00 insurance policy with the Ukrainian National Association and this only after much effort on the part of the local secretary or organizer. If the Ukrainian National Association intends to serve its function to the fullest as an insurance company and as the most powerful and influential Ukrainian fraternal organization, we must strive to step into the shoes of the primary insurer, enabling our members to purchase from the Ukrainian National Association the insurance they need for the total protection of themselves and their families. We must not only increase the varieties and scope of our insurance policies, but the amounts of maximum insurance as well. If we do not take steps to accomplish this, we will stagnate, if not die.

Summary

It would please us all greatly if our organization grew as well in membership as it does financially. Let us take every step necessary to assure a continued growth in membership. Our organizational department must receive our primary attention. This is a must and should receive the primary attention of the newly elected Supreme Assembly.

It would also please us all greatly if our membership knew that all of the officers of the Supreme Assembly lived and worked in fraternal harmony for the good of the Ukrainian

Звіт головного директора для Канади сенатора Павла Юзика

Вже минає вісім років мій службовий для Українського Народного Союзу на пості заступника президента, після головного директора для Канади, як також голови Канадського Представництва. Я глибоко вдячний членам і працівникам за довіру, яку мені вони вказували, і з ними я тішуся успіхами УНСоюзу. Бажаю, щоб братерський дух все панував у праці, яка приносить велику користь для українського народу.

Тому, що мені не можливо бути присутнім на 29-й Конвенції з уваги на державні обов'язки, хочу шановним делегатам передати деякі завдання, головне з метою покращання праці.

Загальною УНСоюзу у Канаді робить порівняльно й пропорційно такий поступ як УНСоюзу у ЗСА в аскураційній діяльності, але в Канаді суми аскурації одиниць стоять майже два рази вище. Доходи в Канаді стоять майже два рази вище. Доходи в Канаді виносять в минулому році понад 350,000 доларів, що по відношенню до загальної суми щонайменше суму 175,000 дол. чистого доходу. Треба пам'ятати, що УНСоюзу у Канаді зареєстрований як чужинська фірма, що для українських громадян Канади звучить дуже неприємно і понижуючо.

По довгих роках домагань, у Канаді відновилася канцелярія УНСоюзу, шефом якої став заслужений бувший організатор п. Богдан Зорич. Канцелярія існує тільки від минулого червня. Головний агент займався цілий час рахунками для канадського уряду, які не були в повному порядку. Отже, зв'язкова й організаторська праця шефа канцелярії не зробила побажаного поступу.

Так, як я все підкреслював, життя я іншину українця у Канаді відмінні від ЗСА. Канада є іншою державою зі своїми законами та іншим підходом до життя й справ, хоча маємо багато спільного зі ЗСА.

Щоб успішніше розвинути працю на ширшу скало, Канадське Представництво мусить мати право автономно діяти, у повній співпраці з Головною Екзекутивою. Мусить бути функціональна канцелярія й мусимо мати бодай двох обласних організаторів, один на східню Канаду й один на західню Канаду. УНСоюзу у Канаді є бездомний; понад 9,000 членів не може показати на свій будинок, тоді, коли маємо масову вартість коло 10,000,000 доларів. У Канаді повинен бути будинок УНСоюзу, який тримав би канцелярію, бора та залу для різних імпрез для членів, а головне для нашої молоді.

National Association. This can be accomplished easily if we would require each officer, controller and adviser to act in accordance with the tasks assigned to his office by our by-laws and general practice. The entire Supreme Assembly should be involved in decision making and problem solution at more frequently held meetings.

It would be even more pleasing to see the members of the Supreme Assembly act at all times in accordance with the trust placed in them by the convention delegates bearing in mind only the good of the Ukrainian National Association. All other affiliations and interests should be subservient to this common good.

And it would be most pleasing for all of us to see the name of the Ukrainian National Association regarded as highly in the minds of all Ukrainians as it so rightfully deserves.

Let us all strive for it.

До друкованого звіту, що є у книжці Звіт заступник гол. підприємця д-р Іван Фліс додає:

У звіті я з'ясував мою працю за минулі чотири роки, те, що я зробив для УНСоюзу і для української громади у Нью Йорку. Згадав я також про кілька ситуацій, які я зауважив у нашому Союзі й які, на мою думку, треба змінити, щоб Союз зростає і просперував. Наш статут замали права приписує заступникові головного підприємця, але всі справи, що доручено мені, я виконав, а крім того, багато днів праці витратив я на полегшення справ, які заіснували після попередньої Конвенції, себто на перевіряння голосування, що було опротестоване. Крім того, я брав участь у приготуванні правилника для переведення виборів, в комісії в справах нового дому, а, врешті, в комісії, яка мала розглянути контрверсії, що поставили між головним підприємцем і головним редактором. Деякі ситуації ми повинні змінити для добра нашого Союзу. Одна така ситуація це те, що і Екзекутива і Головний Уряд не засідають частіше. Екзекутива, наприклад, 7 разів до року, а Головний Уряд — раз на рік. В такій ситуації немає часу, щоб порадитися чи вирішити справи, бо деякі програми є вже викінчені й їх вже не можна змінити, а деякі ще в процесі. В таких випадках замість нарад буває лиш критика. Ще гірше, що такі „наради-критика“ є описі слова-слово друковані у „Свободі“. Це передрукують інші часописи й виказують, що у Союзі ми не вміємо по-братерському жити. Уряд повинен сходитися частіше, щоб радити, а не критикувати, щоб подавати свої ідеї, які повинні бути інкорпоровані у різні програми, в цей спосіб всі члени Голови. Уряду матимуть змогу брати чинну участь в устаткованні програм праці. Найгірша ситуація існує в ділянці нашої організаційної праці. У друкованому звіті я подав, скільки ми втратили членів в минулих чотирьох роках. Треба перевірити, де є причина, чи у нашій структурі, чи в організаційній програмі праці. Якщо наш Союз буде так втрачати членів, як у минулих чотирьох роках, то незабаром ми не будемо найбільшим союзом. Я не думаю, що наша совість дозволить нам втрачати те, що надбали наші попередники мозольною працею. Союз — це наше суспільне тіло, а кров в тому тілі — це наше членство. Американські Союзи зростають — то тим більше ми маємо можливість росту, а найважливіше — навчимося, як один з одним жити в згоді.

Канадське Представництво має повний план праці на весь терен. Це покищо не вичислено добування будинку. Канцелярія мусить бути більша й краща. Організатори повинні підлягати Канадському Представництву. Всі Відділи в Канаді відповідають б за свою діяльність перед Канадським Представництвом, яке втримувало б постійний контакт з ними через канцелярію. Конечно треба видати листуванню книгу Українського Народного Союзу в Канаді й різні матеріали про Союз українською й англійською мовами. Оголошення й статті про Союз мусять появлятися регулярно в канадських українських часописах, на радіових програмах й навіть на телевізії. Цими способами українці в Канаді були б краще поінформовані про нашу організацію, що значно допоможе нам поширити членство й діяльність для загального добра українського народу.

Правда, ця широка zakresna праця вимагає фондів, але цих фондів є недостатком в Канаді. Зі самого річного обороту фінансів УНСоюзу в Канаді залишається щонайменше чистого 175,000 доларів. Щоб перевести свої плани, Канадське Представництво ставить річний бюджет на суму 76,000 доларів, за який буде відповідати Головій Екзекутиві. Але ця сума мусить бути на окремому конті Канадського Представництва в Канаді, а не як було досі.

Ще одна справа. До 1972-го року Канада мала заступника підприємця УНСоюзу. Через „лікер лайсенс“ для Союзів ми втратили цей пост; в заміну маємо головного директора для Канади. Ми хочемо, щоб привернути титул заступника підприємця з Канади, що є поважніше. Засідання Головної Екзекутиви повинні відбуватися бодай кожного другого місяця, а не раз чи два на рік. Якщо ці вимоги будуть здійснені, я бачу велику будучність для УНСоюзу в Канаді. Як ні, будемо далі кульгати. Успіх залежатиме від пристосування до нових обставин.

Леонід Філь — заст. підприємця Конвенції, заявляє з президії, що з доручення Канадського уряду сенатор Павло Юзик вийшов до Європи на Сесію НАТО й тому не міг прийти на нашу Конвенцію. Його звіт є друкований у Книзі Звітів. Крім того, він передав привітання від себе через головного контролера мгра Івана Геврика. Простіть Івана Геврика до слова.

Іван Геврик — головний контролер: Сенатор Юзик вийшов до Європи на засідання НАТО. Він свій звіт написав (є у книжці). „Я хочу додати до його звіту, що Народний Союз був створений не тільки на те, щоб займатися аскурацією, але також боронити наш наріп і його інтереси. Оборонцем українських справ в Канаді і в діаспорі є сенатор Павло Юзик. З доручення Канадського уряду він вийшов на сесію НАТО, яка є остєю проти найбільшого нашого ворога Москви“.

Д-р Ярослав Падок передає усний привіт від сенатора, якого він зустрічав перед кількома днями у Саскатуні.

Увага! 13 НОВИХ ВИДАНЬ Увага!
Можна вже замовляти в книгарському відділі при „Свободі“

НА ЛЮДСЬКІХ ОЗЕРАХ
Поезії
Володимир Демус

88 сторінок. Ціна \$2.50 з пересилкою.
Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 5% стейтового податку.

“СВОБОДА” BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

THE USSR vs. DR. MIKHAIL STERN
SOVIET "JUSTICE" vs. HUMAN RIGHTS

The only tape recording of a trial smuggled out of the Soviet Union.
Edited by AUGUST STERN.

Translated from the Russian by MARCO CARYNNYK

67 pages — hard bound. Price: \$9.95
Postage and handling one dollar.
New Jersey residents add 5% sales tax.

“СВОБОДА” BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Звіт заступниці головного підприємця Марії Душник

The four years between the 28th and 29th UNA Conventions were filled with many memorable events and strivings for the growth and benefit of the UNA and the Ukrainian community as a whole. For UNA women one of the most rewarding experiences, as well as a permanent legacy, was the completion of the Lesia Ukrainka statue now standing on a knoll at Soyuzivka — in the realization of which they played an important role with the UNA Women's Committee.

For this officer, especially remembered in this period were the statue project, the struggle for human rights in which the UNA, Svoboda, and The Ukrainian Weekly played important roles, the Bicentennial, my first visit to my ancestral Lemko homeland, and being elected president of the New York Fraternal Congress.

But initially, we wish to comment on UNA women who continued their organizational efforts, with greater numbers taking part in membership drives and other UNA activities. For example, in 1977 there were 26 women who organized ten or more members, for a total of 527, whereas in 1976, there were 21, who organized 367 members. However, many others organized nine or less members. Even though 1977 was a pre-convention year, this fact may yet be a trend. This officer organized 45 members in this period. We will not duplicate listing all women's organizing statistics as the Organizing Department is showing these tabulations in its report. But it is to be noted that, of all UNA secretaries, 20-25 percent are women, three UNA district heads are women, and women constitute approximately 45 percent of the UNA membership.

This officer, in an endeavor to reach more women in other Ukrainian organizations and acquaint them with the UNA, wrote an article pertinent to women, which appeared originally in "Our Life," magazine of the Ukrainian National Women's League of America, and subsequently in The Ukrainian Weekly and Svoboda. It is also being sent to other women's organizations for use in their publications. As we stated in the article: "...With an increase in members and added resources, it (the UNA) would be enabled to serve and benefit our community in even greater measure. And with more female members, women would wield a significant influence in the UNA. Consequently, in the Decade of Woman, we believe members of other Ukrainian women's organizations, in a spirit of cooperation and reciprocity and for their own self-interest, as well as for the Ukrainian cause in general, should consider joining the Ukrainian National Association, our Ukrainian 'Fortress Beyond the Sea'."

An appeal sent to women secretaries during Women's Year also appeared in Svoboda and The Weekly.

Taking part in UNA District meetings is one of the best opportunities to become acquainted with the UNA membership at the grass roots. Frank discussions, "getting things off their chests" and fraternizing at social gatherings all make for closer ties of brotherhood and sisterhood. However, it is my belief that different officers should take turns attending these meetings to stimulate better attendance and interest. Also, the presence of young people and more women is desirable and necessary. The warm hospitality shown me at district meetings is deeply appreciated. I participated in all meetings of my New York District Committee, where I serve as English press chairman. The 40th anniversary celebration of our Rochester, N.Y. women's Branch 343, St. Ann's Society, where I was the main speaker, was a happy UNA and community event.

This officer served on the following UNA committees: Scholarship, Sports, Cultural and as Chairman of the Women's Committee, in which capacity I was involved in the Lesia Ukrainka statue project from the very beginning to the conclusion in various aspects from fund-raising and collecting \$700 worth of ads for the souvenir journal to the dedication.

The Women's Committee arranges annually for one or two youngsters to be sent by the UNA to its children's camps at Soyuzivka. In this regard, I would suggest that branches with treasuries consider sending a needy child or two to the UNA children's camps or its tennis camp, or a workshop.

An annual event where this officer serves as UNA representative is the Labor Day Tournament at Soyuzivka, where hundreds of our youth compete in tennis and swimming — a great manifestation, with a steadily increasing higher caliber of competition. The UNA awards many trophies to winners and runners-up in these tournaments. This officer awards an annual Sportsmanship Trophy to a promising young tennis competitor.

I also attend the Ukrainian Cultural Courses graduation ceremonies and student concerts at Soyuzivka.

My other UNA representations included the banquet for Patriarch Slipyj in New York; that of the Women's Assn. of ODFU; St. Michael Brotherhood anniversary in Auburn, N.Y.; Ukrainian Day in Cleveland to honor UNA pioneers; a Lemko convention; the Ukrainian Medical Assn. of N.A. 25th anniversary banquet; the funeral of Helen Lototsky; St. George's groundbreaking ceremonies and the St. George Academy graduation in New York City, etc. Also, while in Rome I had the honor to have a private audience with Patriarch Slipyj in his Vatican residence.

In 1971 Mrs. Irene Pelenska, as head of the World Committee for the Commemoration of the 100th anniversary of

the Birth of Lesia Ukrainka, had proposed that the UNA Women's Committee undertake a project to help build a statue of Lesia Ukrainka, Ukraine's foremost poetess, on Soyuzivka grounds. The endeavors of several years culminated with the dedication of the Lesia Ukrainka statue, the work of Mykhailo Cheresniowsky, on September 19, 1976, before an assemblage of 2,000, including Prof. Isydora Borysova, sister of Lesia Ukrainka, the clergy, representatives of Ukrainian American and Canadian organizations, including George Stefanyk, son of writer Wasyl Stefanyk, UNA officers and members from near and far. Following singing of the national anthems, greetings by this officer and sprinkling the ground with soil from Ukraine, the statue was unveiled by Prof. Borysova and blessed by four clergymen. An address was delivered in Ukrainian by Dr. Larissa Onyashkevych entitled "Contemporary Aspects of Lesia Ukrainka's Works," followed by songs by "Moloda Dumka," directed by Semen Komirny, recitations of Lesia Ukrainka's works by Ivanna Kononiw (in Ukrainian) and "Contra Spem Spero" by Natalia Chuma (in English), songs to words by Lesia Ukrainka by the Girls Vocal Ensemble of Lachine, Quebec, led by Tekla Moroz, and remarks by UNA President Joseph Lesawyer. Anna Haras served as M.C. At the conclusion and even during the program Prof. Borysova was besieged by young people and adults alike for her autograph in the souvenir journal.

For their cooperation in the whole endeavor, I wish to thank the other members of the UNA Women's Committee: Ulana Diachuk, Anna Haras, Tekla Moroz, Anna Chopek and Maria Chuchman; also Walter Kwas, Walter Sochan, Dr. John Flis, Antin Dragan and Zenon Snylyk, and especially all those who helped in the collection of funds — Branches and District Committees, and individuals, whom we had already named in our previous Convention report. Thank you one and all. We trust this effort of the UNA and its Women's Committee will contribute toward making the name of Lesia Ukrainka better known as a major literary figure and a force for liberation.

As a UNA representative in the UCCA and a member of the UCCA National Council, I was the UCCA speaker at the 60th anniversary of Ukrainian Independence in the Legislative Building in Albany, N.Y., and served as M.C. The program was attended by 700. Also, in connection with the UCCA 60th anniversary of Ukrainian Independence reception in New York City, I invited non-Ukrainian guests to attend, including U.S. diplomats. Participated in Hempstead, N.Y., UCCA Independence program, reciting Lepky's "The 359." Arranged a UCCA cultural program in New York City for American and foreign guests.

This officer was involved in several human rights events — participation in the UNA action in Washington, D.C., attended by many U.S. legislators; spoke at several demonstrations and helped get press, TV and radio coverage; attended State Department Human Rights Conference in Washington. Member of International League for Human Rights.

During International Women's Year served on preparatory committee for Ukrainian women's participation in the IWY Conference in Mexico in 1975; helped prepare leaflet, 10,000 of which were distributed in Mexico. Participated in Ukrainian Women's Hunger Strike in Mexico City, which received wide coverage in press, radio and TV. Was interviewed on TV and radio. Ordered to stop leaving literature on Ukrainian women prisoners in Main Conference Hall. Arranged for our delegation to be received by U.S. Ambassador to Mexico.

As a delegate of the National Council of Women, USA, I participated in the United Nations Decade for Women Conference in New York City this spring, in which women from nongovernmental organizations from throughout the world took part.

Served as vice-chairman of New York Bicentennial Committee; invited non-Ukrainian guests to opening of Street Festival at which I was M.C. Sold ads for journal and did final proofreading. Took part in other Bicen events and annual New York City parades, etc.

As member of National Council of Women — USA International Hospitality Committee arranged Ukrainian cultural programs; one such event was attended by 90 women from 33 countries. Another was held this spring with women from 28 countries; guests included United Nations Ambassadors and Consuls' wives, UN Secretariat personnel and the like. Young bandurists provided music.

At an Estonian women's program I was the main speaker and arranged for a musical program by Ukrainian students.

Other community activities included participation in annual Captive Nations Week observances, often as a speaker, serving as M.C. at St. George's Street Festival, submitting names of young Ukrainian women to Outstanding Young Women of America organization, having English Veselka distributed in Baltimore public schools, writing article on "Moloda Dumka" for The Weekly, and so on.

I supported Ukrainian American candidates for public office as well as Americans; am on National Republican Heritage Council executive committee and vice-president of New York State Republican Heritage Groups Council, affiliated Ukrainian American and other groups.

In all these activities I always strive to present the Ukrainian image and to enhance it in the public eye as much as possible. The UNA in its fraternal actions has been working toward this goal for eight and a half decades; therefore, with a stronger UNA the possibilities for ultimate realization of this purpose will be multiplied. That is why we must never cease in our efforts to continue the development of the leading Ukrainian fraternal organization in the free world and a major force for helping the Ukrainian people find their rightful place in the sun.

До свого надрукованого звіту у Книзі Звітів пані Марія Душник додає:

Кожного року вона організує 10 членів, пише статті, щоб члени наших жіночих організацій вписувалися до УНСОЮЗУ. Бере чинну участь у інших українських Установах, в програми оборони прав людини, в українських програмах для жінок інших національностей, пропагує добре ім'я жінки-українки та бере чинну участь у програмі тижня поневолених народів.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

Складати звіт перед цією Конвенцією це для мене не лише обов'язок, але і велика честь, бо вважалося, що наш збір, нашу Конвенцію, український союзом парламентом. Оце вже атрето приходить мені звітувати перед Конвенцією, бо саме кічаю третю каденцію на пості члена Головного Екзекутивного Комітету. Цей мій пост у трьох каденціях мав різні назви, але мої обов'язки в тому часі майже не змінювалися, хіба що децю збільшувалися. Мене обрали до складу Головного Екзекутивного Комітету тому 12 років, але саме в найближчих днях я почну вже 30-ий рік моєї праці для УНСОЮЗУ в його Головній Канцелярії. Бо хоч обрали мене делегатом до Головного Екзекутивного Комітету в 1966-ому році, я вибрав УНСОЮЗ це в 1949-ому році, коротко після того, як прибув я на вільну землю Вашингтона. Тоді я сам вибрав УНСОЮЗ, так як і Ви, не для гроша, ані не для слави, але з бажанням працювати в рідній українській установі для добра свого рідного українського народу. І коли пераз за цих 29 років пробували спокусити мене кращими умовами праці різні інші установи, я кожний раз без вагань вибирав знову і знову УНСОЮЗ, бо всі ми вибрали його, щоб в ньому працювати для нашого членства і нашого народу.

У цьому конвенційному звіті було б важко вмістити подібний звіт з нашої праці за чотири роки. Про це звітував я точно щороку на річних засіданнях Головного Уряду УНСОЮЗУ. Тому в цьому звіті подаю основні дані про нашу працю, а Ви, союзні ділячі, а зокрема секретарі Відділів, можете самі найкраще оцінити її, читаючи ці підсумки, бо зустрічаєтесь із вислдами цієї праці майже щоденно, та докладно обізнані з нею.

Згідно з постановами нашого статуту, такі ділянки праці належать до обов'язків і відповідальностей головного секретаря:

- Перевірка та оформлювання аплікацій на нові грамоти забезпечення і зв'язані з цим контакти із секретарями Відділів, організаторами, лікарями і шпиталіями, як також із реаскураційною установою та з установою, яка переводить для нас перевірку аплікантів на вищі суми забезпечення;

- Виготовлювання та висилка грамот забезпечення, як також висилка секретарям Відділів членських відзнак і платіжних книжечок;

- Виготовлювання та вдержування карток членів, підготовка та друку місячних виказів членів Відділів і оформлювання всіх змін у стані членства на основі місячних звітлень, одержаних від Відділів;

- Виготовлювання та вдержування карток IBM і книг для обліку — статистичні дані руху членства по Відділах, по стейтах і провінціях, по класах та суммах забезпечення, виготовлювання і проголошування місячних звітлень Рекордового Відділу;

- Виготовлювання річних звітів про рух і стан членства для забезпечених властей та для оцінки грамот (начислення резерву);

- Зберігання документів забезпечення членів та кореспонденції й архівів Відділів;

- Оформлювання змін класів та суми забезпечення членів, змін імен, прізвищ і спадкоємців, змін у планах платити вкладок, та виготовлювання і видача додаткових договорів про подвійне забезпечення і забезпечення платінки;

- Виготовлювання і висилка повідомлень про платність вкладок, вдержування евіденції про час виплати викупувальних грамот і висилка таких повідомлень, як теж вдержування евіденції про час виплати грамот Р-20, Р-65 та О і висилка таких потверджень про повністю заплачені вкладки;

- Обчислювання винагород за приєднування нових членів, як також винагород підприємцям і касирам Відділів;

- Виготовлювання і висилка аплікацій на виплати допомог, аплікацій на грошові звороти і заяв на посмертні виплати;

- Висилка книг, друку і різних допоміжних матеріалів секретарям Відділів і організаторам;

- Протоколювання засідань Головного Екзекутивного Комітету і Головного Уряду та проголошування в офіційному органі звітів головних урядовців та всіх резолюцій, ухвал, директив і рекомендацій, які мають більше значення;

- Поладування всіх справ із забезпеченими властями стейтів і провінцій, в яких УНСОЮЗ веде забезпеченне підприємство;

- Ведення загального листування УНСОЮЗУ.

Обслуга секретарів та організаторів і служба членам вимагає ведення широкої кореспонденції не лише із секретарями Відділів, організаторами і членами, але теж із лікарями, шпиталіями, реаскураційною установою та установою, яка переводить перевірку аплікантів на вищі суми забезпечення.

Усі ці праці виконує група відданих службовиків Рекордового Відділу із досвідом та фаховими знаннями життєвого забезпечення. Іх з гордістю називаємо нашим "тімом" — дружиною союзної праці в Головній Канцелярії. Членам цього нашого "тіму", яких я тут назву в порядку за роками служби, складаю подяку за їх віддану працю та щире співпрацю: Стелла Раси, Меланія Мілянович, Ярослав Левинська, Іванна Коць, д-р Марія Кобринська, мтр Наталія Залуська, Ольга Парубчак, Михайло Юзєнів, Діонісій Смирняк, Данута Ясєнська, проф. Павліна Данчук, Богуслава Полішук, Марта Шевчук і д-р Іван Козак, який у звітному часі це майже повні чотири роки працював у нас по 3-4 дні на місяць над виготовлюванням місячних звітлень Рекордового Відділу. Маю честь і себе зарахувати до цього нашого "тіму", бо всі ми разом у справді братерською дуєю старасмося виконувати всі наші праці точно і скоро, хоч і часто в трудних обставинах, спричинених занедужаннями чи іншими несподіванками.

Подяка за співпрацю належить тут теж службовикам інших Відділів Головної Канцелярії, редакторам Екзекутивного Комітету, головному редакторові та членам Головного Уряду.

Почуваюсь до обов'язку скласти тут щире подяку і признання нашим секретарям Відділів, які є нашими найближчими співробітниками в терені, бо тільки завдяки їхній відданій та наполегливій праці і прикладній співпраці з Головною Канцелярією мій УНСОЮЗ виконувати ці свої великі та важливі завдання. Без муравлиної праці цих відданих секретарів Відділів не був би УНСОЮЗ найбільшим та найсильнішим і не вдержав би своєї провідної ролі в українській громаді. На жаль, теж і в останньому році

перед Конвенцією понесли ми втрати в рядах цих союзних патріотів. До поданих щорічно списків померлих діючих, або колишніх секретарів Відділів додаю тут для вишукання їхньої пам'яті тих, які відійшли від нас в останньому році: Степан Слободян (колишній головний радний), Микола Давискиб (останній почесний член Головного Уряду), Михайло Гентош, Степан Глоговський, Григорій Дидів, Петро Федик і Іван Паньків.

Ці наші втрати відданих ідейних союзників постійно пригадують нам про наш основний обов'язок підготувати зміну на пости в терені, в Головному Уряді, та в Головній Канцелярії, щоб забезпечити нашому Союзові майбутність повну росту і сили для виконання цих важливих завдань нашої установи у праці для добра свого членства і цілого українського народу. Нам треба прикласти більше праці для поборювання поширюваного в наших громадах збайдужіння до свого рідного — українського та до наших завдань супроти нашого народу. А це може найкраще зробити наш Союз із своїм видавництвом, із своєю сіткою Відділів та зі своїми людськими і фінансовими ресурсами.

Наша забезпечена служба

Наша забезпечена служба власникам понад 87,000 грамот, яка починається від оформлювання аплікацій на нові грамоти забезпечення, а кінчається на видачі документів на виплати забезпечення за життя, чи по смерті, вимагає від нас багато праці і старань, щоб дати членам якнайкращу обслугу як під оглядом її професійності, так і братерської готовості в кожному випадку заопікуватися членом, поладати його справу для нього найбільше корисно і дати йому професійну пораду в його забезпеченні, і других фінансових справах. Саме від такої професійної та братерської обслуги членів залежить багато даліший прибуток членства, чи навіть набуття в УНСОЮЗі додаткових грамот забезпечення цими ж самими членами.

У звітному часі мали ми чимало ускладнень у забезпеченому діловості внаслідок нових законів, затверджених під впливом популярного тепер "консумеризму", який виступав в обороні споживачів — тут покупок життєвого забезпечення навіть на установи братерського життєвого забезпечення. Деякі стейти ввели в імені цього ж "консумеризму" нові закони, які зобов'язують теж братські союзи, заважаючи про те, що братські забезпеченні установи керуються власне цими ж "консумерами", тобто членами. Ми старасмося слідувати за цими змінами за забезпечених законів та пристосовувати до них наше діловодство. Так ми мусіли ввести інакші аплікації на нові грамоти забезпечення для стейтів Пенсильванії та Коннектикута, як теж поробити певні зміни у всіх стейтах на наших аплікаціях, щоб повинуватись законам про Медичне Інформаційне Бюро та Федерального Акту про Вірне Кредитове Зв'язування.

Ми вже закінчили з успіхом наші старання одержати апробату наших трьох нових планів забезпечення і перший з них, нову класу ТР-65, ми вже ввели в життя в листопаді 1977 року. Над випуском других, більше складних планів забезпечення треба буде ще попрацювати, заангажувавши до виготовлення інформаційної та пропагандивної літератури досвідчених комерційних фахівців життєвого забезпечення.

Ми підвищили у звітному часі вік із 30 на 35 для забезпечування без лікарських оглядів аплікантів на суми від 10,000 дол. Ми теж ввели зміну, що перевірку аплікантів на вищі суми забезпечення переводить тепер заангажована нами установка вже не від 5,000 дол., а від 10,000 доларів забезпечення.

Для приписання деяких праць в Рекордовому Відділі ми набули у звітному році дві нові, на місці старих IBM машини, які працюють швидше, а при тому, як нові, допомагають нам зменшити випадки різних помилок.

Тому, що ми ведемо наше підприємство кореспонденційним способом, ми присвятили у звітному часі багато уваги нашому листуванню із секретарями, організаторами, членами і всіми іншими, зацікавленими забезпеченням і членством в УНСОЮЗі. Ми старалися давати на кожний лист скору, точну і фахову відповідь, щоб такими вичерпними інформаціями, виясненнями, чи порадами доказати професійність УНСОЮЗУ в життєвому забезпеченні та його перевагу над комерційними установами своїм братерським відношенням до членів та до всіх українців. На всі листи ми старалися давати відповіді не пізніше, як до трьох днів після їх одержання.

Вишкільна праця

Ключем до поступу і дальшого росту кількості членів УНСОЮЗУ є відповідний вишкіл секретарів та організаторів, який можна переводити курсами, листуванням і телефонами. Найкращим вишколом є безсумнівно цілісний секретарсько-організаторський курс і такий один курс відбувся у звітному часі на "Союзівці" спеціально для нових секретарів. На цьому, як і на однокласних курсах по Округах, а таких було більше, був я викладачем разом із другими членами Головного Екзекутивного Комітету та з обласними організаторами Василем Оріховським і Богданом Дейчаківським. Щоб заохотити до участі в таких курсах секретарів та організаторів, яким курси потрібні, треба було нам пристосовуватись до їх вільного часу та місця, тому я не відмовлявся від поїздок на курси, тоді, коли інші свої виходи обмежував з огляду на переважання обов'язками в Головній Канцелярії.

Тому, що секретарі Відділів, а зокрема навіть деякі нові секретарі, не могли взяти участі в таких курсах, прихотилося мені повести для них вишкільну працю листуванням, яке в таких випадках вимагало багато часу і труду. Крім обширного листування із такими секретарями, ми теж користувалися телефоном, особливо тоді, коли не були секретарі з поблизу до Головної Канцелярії місцевостей і кошти телефонів не були надто високі.

Вдержування документів та протоколів нарад

Після перенесення Головної Канцелярії до нової Української Будівлі з обширними приміщеннями для УНСОЮЗУ ми впорядкували належно наш архів з документами забезпечення всіх членів та все листування з Відділами, що їх зберігаємо в Головній Канцелярії від самих початків УНСОЮЗУ. Так же само впорядковано та розміщено картотеки забезпечення активних і неактивних, як і колишніх членів УНСОЮЗУ, збережені архіви мають історичну цінність і можуть послужити як матеріали для дослідження історії українців в Америці і в Канаді.

Затверджені на попередній Конвенції зміни статуту ми зголосили були ще в липні 1974 року всім стейтам і провінціям, в яких ми масно дозволіли на ведення забезпеченого підприємства. Але щойно осіною 1976 року апробували їх всі стейти та провінції і тоді ми передали до друку нову книжку статуту УНСОЮЗУ із виключеними всіма змінами. Весною 1977 року нові статуту були розіслані всім секретарям Відділів і головним урядовцям. Все такі навіть ще в лютому 1978 року ми одержали були від од

UKRAINIANS IN PENNSYLVANIA

A CONTRIBUTION TO THE GROWTH OF THE COMMONWEALTH

Price: \$6.00 (hardbound), \$4.00 (softbound)
Postage and handling \$0.75
New Jersey residents add 5% sales tax

SVOBODA BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07310

HNIZDOVSKY

WOODCUTS, 1944 - 1975

A Catalogue Raisonne by ABE M. TAMIR, Jr. with a foreword by PETER A. WICK and an autobiographical essay by JACQUES HNIZDOVSKY.
Price: \$25.00 hard bound. Postage and handling one dollar.
New Jersey residents add 5% sales tax.

SVOBODA BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07310

ОЛЕНА ЗВІЧАННА та МИХАЙЛО МІЛАКОВИЧ

ВОРОГ НАРОДУ

ПОВІСТЬ У ДВОХ ТОМАХ

Том перший: Проти Течії. Том другий: Планета Рабіа.

939 сторінок. Ціна 15.00 дол.

Замовляти: книгарський відділ при "Свободі", пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи 75 центів на кошти пересилки.

"Свобода", 80 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310.

ного стейту застереження до зголошень і вже апробованих ним статуту і акцій, щойно в березні цього року, ми могли остаточно поладнати цю справу із забезпеченням урядом даного стейту, виправляючи додаткову печатку для грамот, виданих у цьому стейті.

Протоколи засідань Головного Екзекутивного Комітету були у звітному часі завжди виготовлені на час і зараз такі перекладані на англійську мову для забезпечення властей. Іх теж ми відразу вшарили в книги протоколів та сторінкували. Публікували ми протоколи засідань Головного Екзекутивного Комітету після листового узгодження їх текстів з усіма членами Г.Е.Комітету, які офіційно затверджували ці протоколи на чергових засіданнях.

Протоколи річних засідань Головного Уряду, які, згідно з рішенням Головного Уряду, мали бути дуже докладними і такими без скорочень поміщуваними, могли бути виготовлені не скоріше, як на кінець вересня, а то і жовтня, бо це були вже матеріали величезних книг на 450 до 540 сторінок машинопису. Кожен із цих протоколів трьох річних засідань був розміром більший, як протоколи наших Конвенцій. Мої прохання до членів Головного Уряду дозволити мені писати протоколи в скороченні не увінчалися успіхом, бо навіть у випадку дозволу Головного Уряду на те, щоб я запитував звідодавців та дискусію, чи можна їхні виступи скоротити, я не міг бути добитися такої згоди. Тому й у висліді цього протоколи річних засідань появлялися в такому великому розмірі, майже з досвідним текстом голосів у дискусії, та друкувалися із великим опізненням.

Постанови нашого статуту кажуть ось так про протоколи їх публікацію:

„Він (головний секретар) має складувати протоколи з нарад усіх засідань Головного Уряду і Головного Екзекутивного Комітету і має оголошувати звіти головних урядовців, усі прийняті резолюції, вирішені ухвали і ті директиви, рекомендації та заваги, що мають більше значення, і має їх оголошувати в офіційному органі Союзу не пізніше, як останнього дня місяця, наступного після того, в якому відбулося засідання.“

Згідно з цим, ми завжди публікували вже в першому числі „Свободи“ після закінчення річного засідання всі резолюції та рекомендації Головного Уряду. Для такого вчасного їх проголошення я виготовляв повні тексти всіх резолюцій та рекомендацій Головного Уряду і Конвенції вже від 1960 року, коли я почав це робити, як асистент головного секретаря. Тоді теж, як асистент головного секретаря, я писав протоколи річних засідань, але писав я їх не тільки у скороченні, але ще після пропонував певні пропуски для публікації, що їх затверджував Головний Екзекутивний Комітет. Для припущення публікації протоколів річних засідань треба б нам повернутися до старих добрих звичаїв писання коротких протоколів.

Ведення обліку руху і стану членства

Рекордовий Відділ веде постійно облік руху і стану членства з числами і сумами забезпечення по класах забезпечення, по стейтах і провінціях, по Відділах і за віком членів. Для такого обліку вдержує він картотеки і книжки. В цих картотеках та картотеках IBM переводить від щомісячно зміни у стані членства на підставі звітів Відділів. Основною ціллю вдержування такого обліку є виготовлення виказів для Відділів, виготовлення звітів для забезпечених властей та обчислення оцінки грамот (нагородженої резерви, вимаганої законами та її надвишки), а також виготовлення з картотек IBM чеків дивіденди для членів.

Поміщені нижзу таблиці з даними про рух і стан членства у 1977 році, як і порівнювальні цифри за попередні роками та окремі підсумки за звітний міжконвенційний час (за останні чотири роки), дають змогу оцінити та проаналізувати організаційний і фінансовий стан УНСоюзу. Тому рекомендуємо познайомитися з цими таблицями, що їх виготовив я для цього звіту, та поробити на підставі цих даних відповідні висновки про наші досягнення і невдачі. Бо тільки повний та ясний образ стану справи може дати нам змогу підсумувати висліді нашої праці, проаналізувати її та запланувати нашу працю на майбутнє.

Основні факти статистичних таблиць

У 1977 році приєднались секретарі та організатори для УНСоюзу 3,743 нових членів із сумою 9,547,500 дол. забезпечення. Серед цих нових членів було 676 акцидентних грамот та 172 молодечі грамоти з льотерейними виграшами однорічних вкладок класу Р-20 за 1,000 дол. В цьому ж 1977 році втратив УНСоюз на чисто 667 членів серед активного членства внаслідок виплат винавинування (1,168), сплати повністю грамот (1,105), помертвості виплат (911) та виплат грошових зворотів (819). Суспензії принесли внаслідок в цьому році тільки 296 членів втрати. Пересічна сума забезпечення нових членів не виказує в останніх роках значної порівнян, а коливання цієї пересічної в роках 1973 до 1977 більше залежне від числа проданих акцидентних грамот. Найбільше популярними серед нових членів є класи Р-20 та Е-20 в деп. молоді і класи Р-20, Е-20 та „дабл“ в деп. дорослих. Чомусь не здобувають собі популярності серед нашого членства термінові грамоти класу Т-5 та Т-10, які є попитним товаром поруч класу „дабл“ в американському комерційному забезпеченні.

Всіх активних членів мав УНСоюз з кінцем 1977 року 67,662 із загальною сумою 109,764,216 дол. забезпечення. Всіх членів мав тоді УНСоюз 87,655, забезпечених на загальну суму 125,294,396 дол. В активному членстві втратив УНСоюз у 1977 році 667 членів, а загальною числі членів 74 члени. Натомість сума забезпечення всіх членів зросла за 1977 рік на 4,232,997 дол. Сума всіх забезпечень УНСоюзу з кінцем 1977 року виносилася 163,445,146 дол. і вона виказувала зріст за 1977 рік на суму 5,821,7547 дол.

Серед усього членства деп. молоді найбільше популярними залишаються класи Р-20, Е-20 та Е-18, а серед дорослого членства це класи Р-20, „дабл“ та Е-20.

Перед у числі членів серед стейтів веде Пенсильванія із 18,463 членами перед Нью Йорком із числом 15,928 членів та Нью Джерсі із 11,830. Четверте місце займає стейт Іллінойс із числом 9,790 членів.

Канада придбала у 1977 році 438 нових членів на загальну суму 1,436,000 дол. забезпечення. Це виказує сильну порівнян з порівнян за попереднім роком, але цей зросток ще не дорівнює здобуткам років 1970 до 1974.

Канада налічувала з кінцем 1977 року 8,941 члена і вони були забезпечені на загальну суму 18,874,782 дол. За 1977 рік втратила Канада 104 активні члени та 62 у загальному числі членів. Натомість зросла за цей рік у Канаді сума забезпечення всіх членів на 387,645 доларів.

Число активних членів деп. дорослих з кожним роком меншало і так же само меншало число додаткових грамот у цьому департаменті. Серед 6,579 власників акцидентних грамот було з кінцем 1977 року 2,743 таких, які не мали інших крім акцидентних грамот. Цим членам треба обов'язково пропонувати грамоти життєвого забезпечення, бо самі акцидентні покривають тільки ризик випадкової смерті та випадкової втрати частини тіла.

Пересічний вік членства УНСоюзу постійно зростає,

що це раз вказує на зменшення відсотку молоді серед членства. Числа смертності є доказом того, що секретарі та організатори є обережними при забезпечуванні осіб із певним здоров'ям.

Постійно зменшується число членів — передплатників і цим самим втрачає УНСоюз зв'язок з членством та громадами. Тому треба нам призначитися над тим, як можна б поширити „Свободу“ серед українського громадянства і нею рівночасно пропагувати членство та забезпечення в УНСоюзі.

Числа за 4 роки

За звітний час 4 років втратив УНСоюз 3,513 активних членів та 1,464 в загальному числі членів. В сумі забезпечення вказав УНСоюз за ці 4 роки прибуток 9,384,557 дол. в активному членстві та на 11,670,256 дол. в загальному членстві. За ці 4 роки втратив УНСоюз в Канаді 559 активних членів та 478 у загальному числі членів. В сумі забезпечення був натомість за 4 роки прибуток 795,600 дол. в активному членстві та прибуток 1,035,552 доларів в загальному членстві.

Окремо подасмо в цьому звіті статистику руху членства по Відділах за чотири міжконвенційні роки.

Інші ділянки моєї праці

На виконання моїх статутних обов'язків зуживав я майже весь свій час, як у Головні Канцелярії, так і до пізньої ночі дома, виключно із суботами і неділями, так що мені залишалося дуже мало часу на інші праці. Тому я старався обмежувати до мінімуму виїзди в терен на збори Округ, чи на репрезентації, і тільки в крайніх випадках брав у них участь та виготовляв про це офісний допис для „Свободи“.

У звітному часі я також подавав „Свободу“ вісниками про союзове життя, тобто про збори Округ і Відділів, про різні імпреси, про померлих секретарів Відділів та інших діячів УНСоюзу, а також опікувався поміщенням у „Свободу“ знімок нових членів УНСоюзу з радів нашої молоді.

Осінню 1975 року заініціював я та допоміг вперше перевести на „Союзівці“ змагання в настільному тенісі за першість Української Спортової Централі Америки і Канади. Такі змагання мали відтоді відбуватися щорічно на „Союзівці“, але, на жаль, досі других таких змагань там не було.

В Вратському Конгресі Стейту Нью Джерсі був я у звітному часі віцепрезидентом і президентом, а внаслідок членом Екзекутивної та головною Номінаційної Комісії.

В міській управі Джерсі Сіті найменшав мене посади міста вже на другу п'ятирічну каденцію „комішнєром“ Регуляційної Ради, яка ухвалила дозволи на зміну в поділі міста на зони, мешканеву, комерційну, чи індустріальну.

В Головні Управі „Самопоміч“ займав я пост референта преси та інформації, але на жаль, не міг присвятити цій праці потрібного часу.

На 12-ому Конгресі України Америки був я, як репрезентант УНСоюзу, головою Номінаційної Комісії, яка мала трудне завдання на Конгресі та кінчила свою працю два тижні пізніше рекомендаціями кооптувати додаткових членів до Екзекутивної УККА.

Був я теж у звітному часі віцепрезидентом дирекції житлового будівництва „Полус Гук Товаре“, спонсором якого є УНСоюз.

Кінцеві заваги

Підсумовуючи цей конвенційний звіт, хоту повторити мої заваги із моїх річних міжконвенційних звітів про те, яким справам ми повинні б в найближчому майбутньому присвятити більше уваги:

1. На нашому сильному та впливовому УНСоюзі тяжить обов'язок збудити наше громадянство зі сну байдужності — апатії та завернути діючий тепер постійний відхід від нашого зорганізованого життя нашого молодого покоління, в тому чимало цінних для нас професіоналістів. Це молоде покоління надто часто, поселяючись поза нашими міськими осередками, пропадає разом з його нащадками для наших громад тут і для нашого народу в поневоленій, але нескореній Україні.

2. Пропагувати потребу життєвого забезпечення серед української спільноти, а зокрема серед її молодих професіоналістів і молодих голів заснованих нових родин, пропонуючи їм забезпечення на високій сумі.

3. Освідомлювати наших громадян, що членство і забезпечення в УНСоюзі дає багато більше користей для них та їхніх родин, як забезпечення в комерційних компаніях.

4. Поширювати добре ім'я УНСоюзу серед українського громадянства через наші публікації „Свободи“ та „Український Тижневик“, стараючись поширити круг їхніх читачів, щоб так досягнути і тих, які стоять осторонь від українського зорганізованого життя.

5. Старатися вдержувати і далі плекати та розвивати духа братерства серед урядовців і членства УНСоюзу, бо тільки „тягнути віз УНСоюзу“ спільними силами в тому самому напрямі ми зможемо зрушити його з місця до нових досягнень у забезпеченні та в нагромадженні людських і фінансових ресурсів, як теж до нових вершин у братсько-допомоговій діяльності, на успіх якої чекає наше членство, наші громади в Америці і в Канаді та наш український народ.

6. Завжди пам'ятати слова основника „Свободи“ та УНСоюзу о. Григорія Грушки, який стверджує, що „для нас, розсіяних українців треба народної організації, такого братства, такого всенародного об'єднання, до якого кожний українець повинен належати“.

7. Мати завжди перед собою ясно поставлені дві головні неперепечні цілі дії нашого зорганізованого суспільства: допомогти українському народові в його змаганнях до волі і виховання нашого молодого покоління в такому дусі, щоб воно було готове продовжувати цю нашу працю.

УКРАЇНЬСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

РУХ ЧЛЕНІВ

РУХ АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ У 1977 РОЦІ

Місяць	Нові члени	Суспен-Грошові звороти	Випл. Е грам.	Випл. Р грам.	Посмертні виплати
СІЧЕНЬ.....	171	75	68	74	66
ЛЮТИЙ.....	277	33	66	110	108
БЕРЕЗЕНЬ.....	303	10	91	122	135
КВІТЕНЬ.....	229	40	53	83	57
ТРАВЕНЬ.....	281	19	79	79	84
ЧЕРВЕНЬ.....	216	7	66	82	89
ЛИПЕНЬ.....	321	+ 15	74	90	70
СЕРПЕНЬ.....	279	+ 23	72	79	76
ВЕРЕСЕНЬ.....	288	53	78	99	117
ЖОВТЕНЬ.....	361	36	78	90	63
ЛИСТОПАД.....	349	46	41	103	84
ГРУДЕНЬ.....	668	15	53	157	156
РАЗОМ:	3,743	296	819	1,168	911

ПІДСУМКИ РУХУ АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ У 1977 РОКУ

	Молодь	Дорослі	Акцидентні грам.	Разом
Стан активних членів з 1-го січня 1977 року:	18,278	43,867	6,184	68,329
Нові члени:	1,104	1,963	676	3,743
РАЗОМ:	19,382	45,830	6,860	72,072
Втрати членства:				
Суспензії.....	79	19	236	296
Грошові звороти.....	337	482	—	819
Виплати Е грамат.....	707	461	—	1,168
Сплатено вкладки Р. грамат.....	408	697	—	1,105
Посмертні виплати.....	24	883	4	911
Перехід з деп. молоді до дорослих.....	246	+ 246	—	—
Інші втрати.....	31	39	41	111
Разом втрати:	1,832	2,297	281	4,410
Стан активних членів з 31-го грудня 1977 року:	17,550	43,533	6,579	67,662
Прибуток, або втрати за 1977 рік:	— 728	— 334	+ 395	— 667

НОВІ ЧЛЕНИ 1977 РОКУ

Місяць	Молодь	Дорослі	АДД	Разом:
СІЧЕНЬ.....	58	96	17	171
ЛЮТИЙ.....	68	152	57	277
БЕРЕЗЕНЬ.....	92	168	43	303
КВІТЕНЬ.....	58	122	49	229
ТРАВЕНЬ.....	92	140	49	281
ЧЕРВЕНЬ.....	56	132	28	216
ЛИПЕНЬ.....	84	173	64	321
СЕРПЕНЬ.....	85	137	57	279
ВЕРЕСЕНЬ.....	83	144	61	288
ЖОВТЕНЬ.....	108	193	60	361
ЛИСТОПАД.....	104	169	76	349
ГРУДЕНЬ.....	216	337	115	668
РАЗОМ:	1,104	1,963	676	3,743

Льотерейні члени:	Акцидентні грамоти:
1971.....	347
1972.....	315
1973.....	292
1974.....	212
1975.....	144
1976.....	130
1977.....	172
1971.....	599
1972.....	687
1973.....	967
1974.....	701
1975.....	501
1976.....	456
1977.....	676

НОВІ ЧЛЕНИ 1976 І 1977 РОКІВ

ГОРІВННЯННЯ ІХ ЧИСЕЛ ТА СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

	1976 рік		1977 рік	
	Число чл.	Їх сума забезп.	число чл.	їх сума забезп.
Молодь.....	898	\$1,399,000	1,104	\$ 1,833,500
Дорослі.....	1,717	3,656,500	1,963	4,334,000
Акцидентні грамоти.....	456	2,280,000	676	3,380,000
РАЗОМ:	3,071	\$7,335,500	3,743	\$9,547,500

Пересічна сума грамот життєвого забезп.	\$1,933	\$2,010
Пересічна сума всіх грамот нових членів.....	\$2,388	\$2,550

НОВІ ЧЛЕНИ ТА ІХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Число членів	Іх сума забезп.	Пересічна сума забезп.
1968.....	3,872	\$ 7,180,500	1,855
1969.....	5,462	10,108,000	1,850
1970.....	5,252	9,734,900	1,663
1971.....	4,056	8,429,000	2,078
1972.....	4,216	8,967,000	2,127
1973.....	4,668	11,424,500	2,662
1974.....	4,005	9,672,000	2,415
1975.....	3,111	7,537,000	2,422
1976.....	3,071	7,335,500	2,388
1977.....	3,743	9,547,500	2,550

ЧИСЛА НОВИХ ЧЛЕНІВ І ГОЛОВНИХ ВТРАТ ЧЛЕНСТВА ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Нові члени	Суспензії	Грошові звороти	Випл. Е грамат	Випл. Р. грамат	Посмертні виплати
1968.....	3,872	884	726	1,060	1,136	873
1969.....	5,462	356	781	2,048	2,098	875

1970.....	5,252	640	897	2,226	2,125	872
1971.....	4,056	620	965	1,836	1,715	883
1972.....	4,216	465	891	1,614	1,182	964
1973.....	4,668	457	749	1,296	902	874
1974.....	4,005	723	860	1,087	869	949
1975.....	3,111	775	803	1,193	828	852
1976.....	3,071	386	818	991	721	864
1977.....	3,743	296	819	1,168	1,105	911
Разом.....	41,456	5,682	8,389	14,519	12,681	8,917

НОВІ ЧЛЕНИ 1977 РОКУ ПО КЛАСАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Департамент Молоді

Клас	Число членів	Іх сума забезпечення
T-16.....	45	\$ 50,000
TP-65.....	65	65,000
P-20.....	461	902,000
E-20.....	266	341,500
E-18.....	211	302,000
P-65.....	9	13,000
E-65.....	47	160,000
Разом у Деп. Молоді:	1,104	\$1,833,500

Департамент Дорослих

Клас	Число членів	Іх сума забезпечення
W.....	359	\$ 529,500
P-20.....	663	1,363,000
P-65.....	67	226,000
E-20.....	553	877,000
E-65.....	160	683,500
DP-65.....	121	314,000
T-5.....	7	55,000
T-10.....	33	286,000
Разом у Деп. Дорослих:	1,963	\$ 4,334,000
Акцидентні грамоти.....	676	\$3,380,000
Разом усі нові члени:	3,743	\$9,547,500

Старинний Псалтир: нове видання УНІГУ

Хоч це часто не трапляється, все ж бувають випадки, що політичний та військовий розвиток пойдуть на користь науці.

Український Науковий Інститут Гарвардського (УНІГУ) опублікував цим днями у своїй серії Джерел та Документації — Старинний Псалтир Київської Русі. Ця пам'ятка з XI сторіччя, писана старослов'янською мовою, зберегла у затісних мурях монастиря на території Середнього Сходу.

Два видатні славісти, проф. Моше Альтбавер з Ізраїлю і проф. Гораций Лант з Америки часто зустрічалися вже від 1950 року. В 1968 році, негайно після того як ізраїльська військова окупувала Синайський півострів, проф. Альтбавер мав змогу туди поїхати і переглянути багату збірку слов'янських манускриптів, що зберігалися в старинному монастирі св. Катерини у підніжжі Синайської гори.

Одним з тих манускриптів був Псалтир із Київської Русі. Текст датується 1100-им роком і є він однією із найстаріших слов'янських пам'яток. Він належить до найстарішого тексту псалмів і став відтак стандартним для України-Русі. Переконали в особливій важливості цього раритету, професори Альтбавер і Лант почали детальну аналіз тексту, як і допоміжних текстів інших манускриптів, що зберігалися в Гарварді та Ленінграді. Вони запропонували відомому Інституту опублікувати той матеріал.

Поборовши скопійовані легальні та технічні проблеми пов'язані з репродукцією цього старинного тексту, як вислід пильних старан та клопітливої праці, появилася в естетич-

ному оформленні том, в якому — вступ та фоторепродукція тексту Псалтиря. Обидва автори вступу, як також дирекція УНІГУ є віддані пош. архієпископові Синаю Григорію II й теперішньому Владиславу — архієпископові Синаю Дам'янові за дозволу для репродукції манускрипту. Зокрема теж віддані ті чинники, як і ФКУ, меценатом Носіфові та Анні Івановим, які щедрою грошовою субсидією уможливили появу цієї книги.

Впорядники того видання це — заслужені та видатні вчені. Моше Альтбавер, уродженець Галичини, — професор емеритус гебрейського університету в Єрусалимі. В роках 1974/75 він був гостинним науковим співробітником УНІГУ. Проф. Альтбавер є автором численних наукових праць в ділянці слов'янської лінгвістики та текстології, як теж упорядником низки інших Синайських манускриптів.

Гораций Г. Лант — професор слов'янських мов та літератур і член комітету українських студій в Гарвардському університеті. Він є автором багатьох статей і книжок на теми слов'янської історичної лінгвістики, включно з граматикою церковно-слов'янською (шосте видання появилася в 1974 році) та граматикою македонської літературної мови.

Старинний „Слов'янський Псалтир із Русі: манускрипт св. Катерини на горі Синай“, том I — фоторепродукція (Кембридж, Масс., УНІГУ 1978) можна набути, переславши чек або грошовий переказ на 15 доларів, до ФКУ:

Ukrainian Studies Fund, Inc.
— Publications
1583 Massachusetts Avenue
Cambridge, Mass. 02138

Діяльність осередку СУМА в Трентоні

Проминуло 26 років від заснування осередку СУМА ім. пол. Євгена Коновальця в Трентоні. Протягом того часу осередок зробив багато праці, але на жаль дуже мало було про те написано.

Однак Осередок все ж таки проробив багато праці. Відслідковує національну свята Осередок сам або спільно з іншими організаціями влаштовував академії не тільки 22-го Січня і Шевченка, але також і Першого Листопада, 30-го Червня, Свято Героїв, Крут, УПА, і своїм співом, музикою, декламаціями інспіраціями, звеличував та прикрашував програми свят.

Крім звичайних сходів, які юні сумівці відбувають щотижня, створено діяльні ланки і гуртки, зорганізовано хор Юного СУМА який пізніше перебрала і провадила Люба Понятишнін, гурток українських народних танків, які започаткував Михайло Дзюбас і Осип Гоянюк, а відтак перебрав Дмитро Надрага і провадив його кілька років. Рівнож Д. Надрага керував драматичним гуртком. Зорганізовано мандолінову оркестру Юного СУМА, що нею провадив Ярослав Лабка. Зорганізовано спортивні ланки, а головним дружиною копаного м'яча, яка здобувала перші місця в окрузі Трентон. В осередку зорганізовано музично-хоровий ансамбль, де брали участь старші і юні сумівці, а диригентом ансамблю був Володимир Третьяк.

Юнацтво Осередку виступало з декламаціями, рецітаціями, монетажами, інсценізаціями, вертепами під час різдвяних свят, що підготував Михайло Дзюбас. Також за ініціативою Осередку зорганізовано хор „Молода Україна“, де включено майже всю українську молодь Трентону.

Осередок відзначив своє 5-10-20- і 25-річчя святочними Богослужбами мистецькими виступами, спортивними змаганнями та бенкетами.

Осередок віддав свою площу під будову української католицької церкви, і один із перших Осередків побудував домівку на оселі СУМА в Елленвіллі. Осередок також придбав свій власний дім, посвячення якого відбулося в грудні 1977 р. що довершили о. о. Микола Голетта парох української православної церкви св. Юрія Переможця, о. Богдан Желехівський парох української православної церкви св. Трійці, о. Ярослав Федик парох Української католицької церкви св. Йосифата, та всім любезний о. Роман Мірчук з Філадельфії, що ще не так давно в сумівській однострою стояв з нами в рядах СУМА. Тепер в домі відбуваються сходи та інші праці СУМА.

Коли говоримо про працю Осередку, то слід відзначити тих людей, що вклали найбільше праці для нього, а це — Олександр Плишук, який був референтом і виховником Ю СУМА понад 14 років і виконував інші праці Осередку. Михайло Дзюбас, який від заснування Осередку по сьогодні в ньому працює, займав різні референтури в Управі, був кількакратно головою, а головним працює з молоддю, як виховник і в

Михайло А. Дзюбас

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УНСОЮЗУ!

КОЛИ
ПОДорожуєте:
■ АВТОМ
■ АВІАЦИЄЮ
■ ПОВІЗКОМ
■ ПІДКАТОМ
■ КОРАБЛЕМ
всюди і завжди хороще
Вам

анцидентова
грамота
УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО
СОЮЗУ!

НАЙКРАЩИМ ДАРУНКОМ
на СВ. МИКОЛАЯ
і під ЯЛИНКУ

Студійна (Колеждова)
Грамота УНСОЮЗУ

ЯКА ЗАПЕВНИТЬ ВАШИМ ДІТЯМ
І ВУКАМ
ВИСОКІ СТУДІЇ, ЯКІ ВІДКРИЮТЬ ІМ
ДВЕРІ ДО ЩАСЛИВОГО
І УСПІШНОГО ЖИТТЯ.

По інформації в справі коледжового забезпечення просимо звертатися до місцевих секретарів УНСОЮЗУ, або до Головної Канцелярії на адресу:

Ukrainian National Ass'n, Inc.
P.O. Box 17 a — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Відзначення Листопадового Зриву в Маямі

Дня 12-го листопада відзначила українська громада в Маямі 60-річчя Листопадового Зриву. Того ж дня відбувся святочний концерт в залі Українсько-Американського Клубу, який влаштувало Об'єднання Українсько-Американських Організацій міста Маямі. Відділ УККА під головуванням п-ї Катрі Годівської. Концерт відкрив п. Микола Ракуш. У своєму слові він підкреслив велике історичне значення 1-го Листопада.

Д-р Юрій Цегельський у добре опрацьованій доповіді наświetлив історичне тло, яке зумовило Листопадовий Зрив. Не зважаючи на велику кількість статей і декількох книжок про 1-ше Листопада, ми ще й досі, — зазначив він, — не спромоглися на основі і докладну історичну працю про нього. Його доповідь сприйняли присутні з великим захопленням.

Відома в Маямі мисткиня слова, обдарована гарним голосом п-ї Ірена Ракуш продекламувала з глибоким чуттям вірш С. Черкасенка „Вдень 1-го Листопада“. Її виступ нагородили присутні оплесками. З черги співацько-сolistка співала Ольга Шейфер, яка своїм милозвучним співом пополнила всіх присутніх, заспівала при супроводі фортепіану Б. Сперкача три пісні: „Родимий краю“ В. Матюка, „Синю чічку“ М. Гайворонського та „Пісню про Буковину“ невідомого автора. Її сольоспів прийняли присутні бравурними оплесками. На закінчення першої частини концерту п-ї Ольга Кодачок прочитала свій вірш присвячений Листопадові під заг. „Привіт Листопадові“.

Другу частину концерту розпочала доповіддю про Листопад англійською мовою п-ї Джин Панчак, студентка права Маямського університету. П. Тарас Ванчиківський, який недавно поселився в Маямі, продекламував також свій власний вірш, присвячений Листопадові „Безсмертним Лицарям“. Перший його виступ, як декламатора, зробив на присутніх гарне враження. Любимець нашої громади піаніст-віртуоз Б. Сперкач відграв фортепіанове сольо Ф. Лішта „Доліна Обермана“ з твору „Роки мандрування“. Його високомистецьку гру, як завжди, привітали присутні довготривалими оплесками.

Діти Школи Українознавства Р. Сперкач, Н. Трач декламували вірш Л. Храпливої „Кріс“, а А. Пащак, Р. Андрушко і Б. Венгловський вірш М. Діми „Про Україну пам'ятай“. У всіх замітне добре опанування української мови. Милою

несподіванкою був виступ „тріо“ — трьох сестер, дочок п-ва Максимовичів Гані, Дани і Карен, які своїми гарними голосами проспівали народні пісні при супроводі фортепіану сестри Гані „Качки летять“ і пісню про „Маму“. Виступ цих незвичайно мистецько обдарованих дівчат прийняли присутні з захопленням.

На закінчення програми свята виступили члени Маямського Танцювального Гуртка Андрій Гелембін і Ганя Сісницька, які у двійку затацювали танець „Заличання“. Група двічі, включно з сестрами Максимович граціозно відтанцювали танець „Полтава“.

П. М. Ракуш, який провів програмою, подякував всім виконавцям та присутнім за участь у святі. Увесь прибуток з добровільних датків призначено на Українських Воєнних Інвалідів. Народним гимном закінчило Листопадове свято.

Б. Остап'юк

Перше Листопада в Денвері

Денвер, Колорадо завжди міг похвалитися на добру доповідь, але із-за браку сил, мистецька програма в попередніх роках була дуже скромна. Та цього року було інакше. Несподівано на нашому терені з'явилися Наталка та Арнольд Бірки — бандуристи з Детройту і вони почали організовувати ансамбль бандуристів. Це вперше їх п'ятеро з бандурами і кількома хористками вийшли на сцену на академії Петлюри-Коновальця з дуже скромною програмою, але так заімпонували своєю грою присутнім, що приблизно

за два тижні, після того виступу, переборюючи труднощі зі закупівлею бандур, ансамбль подвоївся і став інтенсивно підготуватися до Листопадового виступу.

Дня 12-го листопада після вступного слова і змістовного реферату на тему: „Листопадовий Зрив і його наслідки“ д-ра Е. Петрівського та кількох декламацій виступив ансамбль, що складався з 9-ох бандуристів і 9-ох співаків. Вони виконали „Взв'язав бандуру“, а відтак „Зійшов місяць над горою“, коли на тлі ансамблю до сольоспіву бандури — Б. Заводович, долучилася грою на флейті М. Оришишин і тих два інструменти знаменито себе доповнювали. Відтак у тій самій формі на чергу прийшла пісня „По Діброві вітер віє“ бандура — Л. Горюньська і флейта М. Оришишин. Надзвичайно вдало випав дует: М. Кротюк-альт і Б. Заводович-сопрано. У супроводі бандури вони виконали народну пісню „Цвіте терен“.

Ансамбль мав намір закінчити програму маршем — „Україна“ Багряного-Китастого, але у відповідь на овації і вставання із місць він додав до виконаного репертуару „Волинянку“. Святочна імпреза закінчилася відспіванням національного гимну.

На жаль наша іділія скоро закінчилася. Інж. А. Бірку знову покликали до Детройту, але запал започаткований тисю родиною не згас. Члени ансамблю постановили продовжувати розпочату справу самотужки.

Свято зорганізував місцевий Відділ ОДВУ-у.

С. Кротюк

TRAKA COMPANY
SEPARMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003

НАЙБІЛЬШИЙ ВИБІР ГУЦУЛЬСЬКОЇ ПРІКРУТОВОЇ РІЗБІН АРШІ

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЗЕНОВІЯ ЄВГЕНІЯ БАЙ-ЛІН, членка УНС Відд. 191 в Трой, Н. Я., померла 26 жовтня 1978 на 55 році життя. Нар. 1824 р. в Україні; членкою УНС стала 1933 р. Залишила у спадку мужа Івана, сина Богдана і внука Деніса. Похорон відбувся 31 жовтня 1978 р. на цвинтарі св. св. о. Миколай у Потер-ріт, Н. Я.

Вічна Їй Пам'ять!
Росел Колодій, секретар

ОЛЕКСА ЧЕМЕРНІСКИЙ, член УНС Відд. 3, помер 21 жовтня 1978 на 86 році життя. Нар. 1892 р. в Україні; членкою УНС став 1940 р. Залишив у спадку дружину Катерину, дочку Івану і 2 внуки. Похорон відбувся 25 жовтня 1978 р. на цвинтарі св. Реймонда в Бронкс, Н. Я.

Вічна Їм Пам'ять!
Секретар

ГЕЛЕН ГУДІМА, членка УНС Відд. 373 у Ст. Люїс, Мо., померла 31 жовтня 1978 на 62 році життя. Нар. 1916 р. в Флаєт Рівер, Мо.; членкою УНС стала 1953 р. Залишила у спадку чоловіка Петра і дві дочки: Лорейн і Гелен. Похорон відбувся 1 листопада 1978 р. на цвинтарі Лейк Вью Меморіал у Бейлсвіллі, Іллі.

Вічна Їй Пам'ять!
Ірина Вілліс, секретар

ГЕРІ ПЕТРИК, член УНС Відд. 129 в Майнспіллі, Па., помер 24 жовтня 1978 на 64 році життя. Нар. Гуд Спрінг членкою УНС став 1972 р. Залишив у спадку дві дочки: Аліс і Маргарет. Похорон відбувся 28 жовтня 1978 р. на цвинтарі Ст. Джордж в Лемеллі.

Вічна Їм Пам'ять!
Аліс Берншайн, секретар

ЮСТІНА ПЕЛЕХ, членка УНС Відд. 336 в Клівленді, Огайо, померла 15 листопада 1978 на 82 році життя. Нар. 1886 р. в Білці, Стар. Самбір, Україна; членкою УНС стала 1927 р. Залишила у спадку сина Миколая і Михайла та 3 внуки. Похорон відбувся 18 листопада 1978 р. на цвинтарі Бруклін Гайтс в Клівленді, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Володимир Стригун, секретар

АННА ЗАСТАВНА, членка УНС Відд. 343 в Рочестері, Н. Я., померла 3 вересня 1978 на 62 році життя. Нар. 1916 р. в Рочестері, Н. Я.; членкою УНС стала 1966 р. Залишила у спадку чоловіка Теодора та сина Євгена, Тодора і Івана. Похорон відбувся 8 вересня 1978 р. на цвинтарі Голд Сепальч в Рочестері, Н. Я.

Вічна Їй Пам'ять!
С. Левіцький, секретар

ПЕТРО ФЕДИНЧУК, член УНС Відд. 442 в Торонто, Онт., помер 13 жовтня 1978 на 76 році життя. Нар. в селі Куті, пов. Косів, Україна; членкою УНС став 1955 р. Залишив у спадку дружину Катерину, дочку Анну і сина Стефана. Похорон відбувся 16 жовтня 1978 на цвинтарі Парк Лові в Торонто, Онт.

Вічна Їм Пам'ять!
С. Левіцький, секретар

•FUNERAL DIRECTORS•

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 865-2475
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 874-3650
Директор **ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ**
Займається влаштуванням похоронів в каліфорнії, половецьких в кожній районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

Вийшла нова платівка

ГАННИ ШЕРЕЙ

творів українських композиторів на чужині.

С. СПЕХ, І. НЕДІЛЬСЬКИЙ, М. ФОМЕНКО, В. БЕЗКОРОВАЙНИЙ, В. КІПА, І. БІЛОГРУД, О. КОШИЦЬ, от. І. ЗАЄЦЬ, А. ГНАТИШИН, Г. КИТАСТИЙ.

Ціна платівки \$5.00 без пересилки. Гуртовим замовленням 30 відсотків знижки.

Замовлення і гроші надсилати на адресу крамниці ARKA.

ARKA Co., 48 East 7th Street, NEW YORK, N.Y. 10003

Купити цю платівку не тільки для себе, але і як Різдвяний подарунок Вашим Рідним і Знайомим.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Членом і Відділом

УНСОЮЗУ

Повідомляємо Членів і Відділи УНСОЮЗУ, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСОЮЗУ мусить замкнути рахунки та здепозувати у банках гроші, одержані від Відділів.

не пізніше, як вполудне

29-го грудня 1978 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1978 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСОЮЗУ заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСОЮЗУ вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у П'ЯТНИЦЮ, 29-го ГРУДНЯ 1978 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спіняються з присилкою вкладок, будуть подані як довжикни в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

ПОВІДОМЛЕННЯ

Адміністрації „Свободи“

Повідомляємо всі організації і поодинокі особи,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ

ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ

ОГОЛОШЕНЬ

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ

НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

Окремих листів в тій справі

не буде відписуватися.